

SOLFASOL

ANKARA'NIN GAYRİRESMİ GAZETESİ

Aylık Gazete | 25 TL | Mart 2022 Sayı 110 | www.solfasol.tv

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyorz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimize çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturdığımız gün hürriğin havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

ANKARA'DA

8 Mart

feminizm herkes içindir >> s. 6 Zişan Kürüm

Bu sene Ankara'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi, öncesinde 6 Mart'ta Anıtpark'ta ve Feminist Gece Yürüyüşü 8 Mart'ta Sakarya Caddesinde oldu.

GÜNCEL

Yorumlu Ankara Haberleri
>> s. 2 Akın Atauz, Ayşegül Çelik

ANKARA

Çoban Mektebi acaba Süvari Polis Karakolu (mu?)
>> s. 10 Savaş Sönmez

KÜLTÜR SANAT

Çocuk ve Oyun - 1
>> s. 12 Cin Ali

Kuramdan Sahaya P4C
>> s. 15 Duygu Gücük

AGORA

Orta 2'den Terk Çocuklar İçin
Coğrafya Dersleri: Ümit Dünyası
>> s. 20 Ümit Bayazoğlu

Umudun Temel Dayanağı Olan
Sağlıklı Yaşamın Peşinde...
>> s. 24 Alanur Çavlin

Ankara 8 Mart
Dünya Emekçi Kadınlar
Günü Mitingi - Anıtpark
<http://youtu.be/BCiXsfwvWw>

Av. Doğan Erkan ile Yaşayan Hukuk:
Kadın, Kadın Hakları ve Kadın'ın
Şiddete Karşı Korunması
<https://youtu.be/VPXhwDRU-EE>

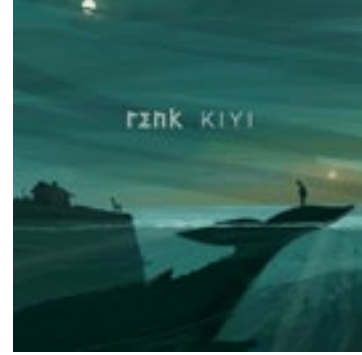
Yıkanamayan Utançların Yazarı:
Ali Balkız ve Ankara

>> s. 16 Sencer Başat

KIZILCAHAMAM İLÇESİ'NDEKİ
BİLİNMEYEN KÜLTÜREL MİRAS:

**Alicin Manastırı ve
Mahkemeağcin Köyü
Mağara Kiliseleri**

>> s. 7 Vedat Ağca

SÖYLEŞİ
**Karanlığın
Ortasında
Umut:
Renk**

>> s. 13 Hazırlayan: Alisa Candan Karsu

Ankara'nın başarılı progresif/psychedelic/post rock grubu Renk'le keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

ANKARA BİSİKLET SÖYLEŞİLERİ#2

Güldem Funda Ulutürk

>> s. 18 Hazırlayan: Lindanihan

SOL FALSO

Aydan Çelik

KADIN-BİSİKLET-ÖZGÜRLÜK!

Yorumlu Ankara Haberleri

Akın Atauz - Ayşegül Çelik

Başlarken...

Yılın en kısa ayı olan şubat, Ankara'da çok yoğun geçti. Bu yıl Ankara'ya son yıllarda rastlanmadığı kadar çok kar düştü ve soğuk bir kış oldu. Kışı hakkıyla yaşarken, enerji fiyatlarındaki artış ve enflasyon insanların üstündeki baskıyı iyice artırdı. Ama en yamanı kent içi ulaşımın ve ısınmak için kullanılan yakıt fiyatlarındaki artış oldu. Orta kesimleri yıldırان yeni fiyatlar daha yoksul olanların, düşük ücretle çalışanların ve işsizlerin iyice belini büktü.

Ukrayna'da çıkan savaş bütün dünya toplumlarının üzerine bir kabus gibi çöktü. Etkileri Türkiye ve Ankara üzerinde görülmeye başlandı. Belirsizlikler, olumsuz beklentiler, nükleer silahların kullanılma olasılığı vb. bütün dünyanın üzerinde bir kara bulut gibi dolaşmaya başladı.

Ankaralıları, bu kısa ayda, aşağıda göreceğiniz gibi mücadeleler, protestolar ile dolu hareketli günler yaşadılar. Öyle ki, haberlerin sadece başlıkları uç-uca dizildiğinde, sayfalar tutacak kadar büyük bir toplam oluşturdu. Bu ayın seçkinde altı ana başlık oluştu.

1- Ekonomik Kriz Karşısında Ankara / Hak-Barınma Talepleri

2- Ankara'da Sağlık Hizmetlerinde Çöküşe Doğru/ Devletin Sağlık Politikaları

3- AOÇ / İmar / İnşaat / İhale / Rant

4- Kamusal Hizmetlerde Zam

5- İnsan Hakları / Ayrımcılık ve Ankaralıları / 8 Mart

6- Sanat

1- Ekonomik Kriz Karşısında Ankara Sokak Hareketleri / Hak-Barınma Talepleri

"Ocak ayında sadece üç büyükşehirde toplam 2 bin 203 esnaf iflas etti, bunlardan 974'si, Ankara'da."

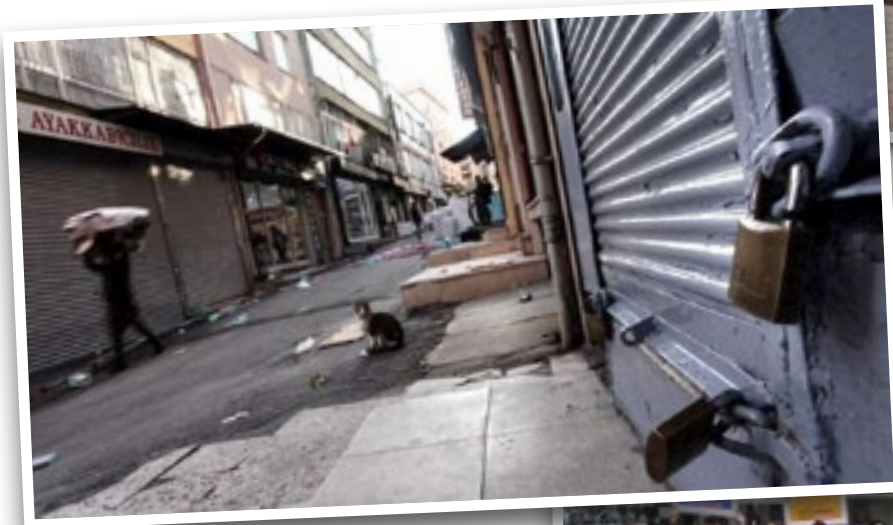
08.02.2022 BirGün

"Ankara'da kuyrukta bekleyen yurttaş: 70'lerde bile ekmek kuyruğu beklemedim."

07.03.2022 Anka

"TÜM BEL-SEN: Ankara'da zamları protesto etti: Bu milleti bir çaya muhtaç ettiniz."

21.02.2022 Anka

"Düzeni tümünden reddediyoruz"
27.02.2022 BirGün

"SOL Parti, elektrik zamlarına karşı topladığı 100 bin imzayla Danıştay'a başvurdu"
24.02.2022 BirGün

Hak talepleri bu ay da devam etti.

Motokuryeler- "Ankara'da eylemdeki Yemeksepeti işçilerinden destek çağırısı. Sendikalı oldukları için iş kolları değişen, hakları verilmeyen Yemeksepeti işçileri, haklarını alana kadar mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti."

07.02.2022 Duvar

Geri dönüşüm işçileri sadece serbest çalışabilme hakkı istiyorlar: "Geri dönüşüm işçilerine valilik baskısı sürüyor"

08.02.2022 BirGün

"TKP'den 'zam' protestosu"
18.02.2022 Anka

Öğrencilerin barınma talebi- "Barınma talebi 'terör' sayıldı. Barınma talebi için aralık ayında eylem yapmak isterken gözaltına alınan öğrencilerin burs ve kredileri kesildi."

04.03.2022 BirGün

GÜNCEL

2- Ankara'da Sağlık Hizmetlerinde Çöküşe Doğru / Devletin Sağlık Politikaları

"AKP'nin U dönüşü. AKP'nin 2011 yılında kapısına kilit vurduğu Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü yeniden açılacak. Sağlık Bakanlığı, "yeni hıfzısıhha projesi" adı altında milyonlarca liraya bir tesis kurma hazırlığında"
23.02.2022 BirGün

"TTB'den Hıfzısıhha Enstitüsü açıklaması: 11 yılımızı neden çaldınız?"
25.02.2022 BirGün

"İki şehir hastanesi için Ankara'nın 12 hastanesi feda edildi"
23.02.2022 BirGün

"TBMM'den çağrı yaptılar: Ankara'nın en önemli 5 hastanesini daha kapatmak, sağlığı kâr hırsına feda etmektir"
02.03.2022 Anka

"Sağlık çalışanları Ankara, İzmir, Şırnak, Mardin, Diyarbakır, Adana ve İstanbul başta olmak üzere Türkiye'nin birçok kentinde sokaklardan seslendi: "İnsanca yaşamak istiyoruz"
08.03.2022 BİA Haber Ajansı

3- AOÇ / İmar / İnşaat / İhale / Rant

"Çevre Bakanlığı durmuyor: AOÇ'de Limak'a konut, Emniyet'e yerleşke arazisi tahsis edildi"
10.03.2022 Yeşil Gazete

"Hakverdi'den, AOÇ'deki imar değişikliğine tepki: talan devam ediyor"
10.03.2022 Anka

"Mimarlar Odası: Bakanlık, Limak Holding için AOÇ'de imar planı değişikliği yaptı"
10.03.2022 Anka

"AOÇ'deki imar değişikliği Meclis gündeminde"
10.03.2022 BirGün

"Ankapark 'hırsızların gözdesi' oldu"
25.02.2022 BirGün

"Saray mimarının imar rantı hevesi. Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nın mimarı Can Gököğuz'un Gökçek döneminde belediyeden satın aldığı arsanın imar planları dört kez değiştirildi"
08.02.2022 BirGün

"Ankara'nın yeni metro projesi Ulaştırma Bakanlığının onayına sunuldu."
09.02.2022 +Gerçek

"Ankara Büyükşehir Belediyesi, Melih Gökçek döneminde başlanan 'kentsel dönüşüm' projelerinin tamamlanmadığını, bu nedenle belediyenin zararının 2 milyar 200 milyon TL olduğunu açıkladı"
01.03.2022 Duvar

"Ankapark'taki hırsızlıkta son nokta: çaldıkları parçaları dereden yüzdürdüler"
26.02.2022 Anka

GÜNCEL

4- Kamusal Hizmetlerde Zam

"Ankara'da Halk Ekmek'in elektrik faturası dört ayda 560 bin 314 TL artarak 1 milyon 61 bin 436 TL oldu."

09.02.2022 Anka

"Ankara'da Halk Ekmek'e zam: Ankara Halk Ekmek'in ürettiği 250 gram ekmek, 2 Mart'tan itibaren kârsız bir şekilde 2 TL'ye satılacak"

28.02.2022 Duvar

"Ankara Büyükşehir: EGO'nun toplam geliri sadece yakıt giderini karşılayamaz hale geldi"

26.02.2022 Duvar

"Ankara ulaşımında 'Serbest Kart' krizi: Bakanlık adım atmıyor. Ulaşımı ücretsiz kullananlara yönelik 'hak gaspları' yaşanırken, şoförler de 2018'den bu yana ödeneği artırmayan bakanlığın adım atmasını talep ediyor"

11.03.2022 Duvar

"Mansur Yavaş: özel toplu taşıma esnafı, yarından itibaren hizmetlerine devam edemeyeceklerini bildirdi"

09.03.2022 Anka

"Akaryakıt zamları nedeniyle kontak kapatan Ankaralı şoförler, toplu taşıma ücretlerine "10 TL" zam istedi"

10.03.2022 Anka

"EGO Genel Müdürlüğü: 15 Mart Tarihinden itibaren Tam Bilet Tutarı 6,5 TL, İndirimli Bilet Tutarı 3,5 TL Olarak Uygulanacaktır"

11.03.2022 Anka

5- İnsan Hakları / Ayrımcılık ve Ankaralılar / 8 Mart

Bu ay Ankara'da insan haklarıyla ilgili yaşanan en önemli olay, Baro'daki krizdi.

"Ankara Barosu İnsan Hakları Merkezi'nden istifa eden avukatlar, baro yönetimini birçok insan hakkı ihlali konusunda yeterli açıklama yapmamak ve "sansür" uygulamakla suçladı"

07.02.2022 Deutsche Welle Türkçe

"İşkence raporuna sansürü savunan isimler Baro yönetimine atandı" 17.02.2022 +Gerçek

"Ankara Barosu'nda yaşanan işkence raporu krizi nedeniyle İnsan Hakları Merkezi Başkanı Rıza Türmen istifa etti" 09.02.2022 +Gerçek

Bir diğer can yakıcı haber de saldırılarla ilgili:

"Seyreltme sonrası Altındağ. Suriyelilere yönelik saldırılar sonrası 'seyreltme' projesi uygulanan Altındağ'da, gerilim azalsa da polisiye tedbirler had safhada, tedirginlik sürüyor"

22.02.2022 +Gerçek

Ve 8 Mart...

"Kadınlar barışta ısrarcı. Polisin Kızılay çevresinde yoğun güvenlik önlemi almasının ve anıt çevresine girişe izin vermemesinin ardından kadınlar Sakarya Caddesi'nde bir araya geldi"

08.03.2022 Duvar

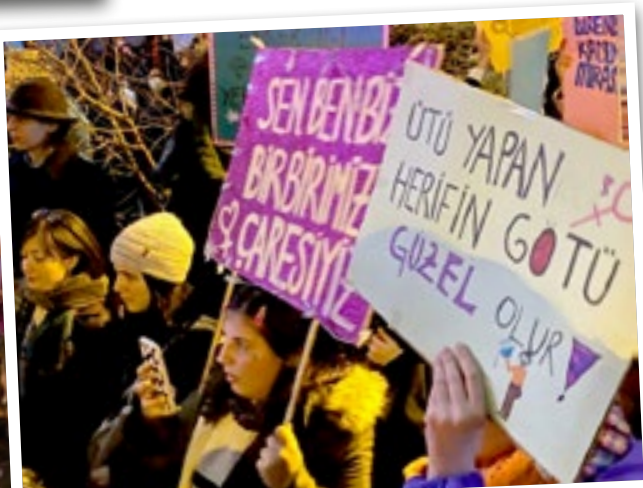
Ankara'da polis kadınların eylemine izin vermedi: Çok sayıda kişi gözaltına alındı

19.02.2022 +Gerçek

"Ankara'da 8 Mart eylemi:

"Mücadelemizi ve varlığımızı yok sayan bu düzeni tersyüz edeceğiz"

08.03.2022 Medyascope

GÜNCEL

6- Sanat

Son derece yetersiz kalıyor olsa da, sanat ve kültür etkinliklerine dair başlıklar şöyle:

"Geleneksel Türkiye 26'ncı Fotoğraf Yarışması Ödül Töreni - Göç konulu 26'ncı geleneksel fotoğraf yarışması ödülleri Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nin büyüğü atmosferinde sahipleriyle buluşuyor..."
03.03.2022 Aktif Felsefe Ankara

"Salih Bolat'ın ardından: 'Şiirlerinde huzurun izi vardı'. 13 Şubat'ta hayatını kaybeden Salih Bolat'ı dostu Eren Aysan anlatıyor: "Hep düşünceyle hüznü birleştiren bilgeliğiyle, ince bir gülümseyişle yaşamını sürdürdü ve öyle yaşadı"

Şubat 2022 BİA Haber Merkezi

"Institut Façais'de Frankofon Film Günleri başlıyor. Frankofon Film Günleri'nde gösterimlerin büyük çoğunluğu Türkçe altyazılı olarak sunulacak"

08.03.2022 Duvar

Sanat başlığımızın en sonunda, Sevin Okyay'ın Ankara'daki sinema coşkısına, İstanbullu ama hem Ankara sinemasına, hem de Ankara'da sinema yapmayla/ sinema ile ilgilenmeye çalışan insanlarına çok yakın ve içten bir bakışla yaptığı, gerçekçi bir güzelleme var: "Bir ödül, bir film"

08.03.2022 Duvar

Sonlandırırken...

Çok dolu, çok hareketli, ama özellikle savaş ve ekonomik kriz nedeniyle belirsizliklerle, endişelerle dolu bir kış dönemi... Ankaralıların direnmeler konusunda da, ekonomik ve toplumsal mücadeleler konusunda da, şubat ayını ve mart başını dolu bir heyecanla geçirmiş olduğunu yansıtmaya çalıştık. Ankara'da bu zaman diliminde meydana gelen sokak hareketlerine/ toplumsal direnişlere kuş bakışı bakıldığında, direnenlerin veya taleplerini yükseltenlerin, ücretleri en düşük olan kesimler/ emekçiler, bıçak sırtı bir patikada yaşam savaşını vermekte olanlar, ya da kadınlar olduğu görülüyor. Kentliler, temel ihtiyaçları olan gıdada, ulaşımda ve kiradaki artışın dayanılmaz tehdidini yaşamlarında hissediyorlar.

Kadınlar ise kendilerini köşeye sıkıştırmak isteyen erkek egemenliğine, eşitsizliğe ve ikincilleştirmeye meydan okuyorlar. Ankara'daki bereketliliği ve politik ısınmayı sağlayanlar onlar. Meslek odaları, uzmanlık kuruluşları gibi örgütlenmeler de, ya kendi içlerindeki demokrasi veya bürokratik despotizmle mücadele ediyorlar, ya da kentsel spekülasyon ranta el koymak isteyenlerle/ hırsızlıklarla/ çıkarlıklarla-yolsuzluklarla uğraşıyorlar.

Umarız yansıyan haberler Ankara'nın bir kent olarak nasıl canlı ve ayakta-kıpırtılı olduğunu gösterebiliyordur...

444
30 Mart

Kırmızı Lamba
Bir Drag Queen Müzikali
9 Nisan, 18 Nisan

Acting
15-16 Nisan

Miriam Yasta
22 Nisan

Güneş Sokak No 21 Ankara 0 (0312) 467 71 72

TATEİKAT

TatbikatSahnesi [Biletler: Biletix.com](https://www.biletix.com)

GÜNCEL

feminizm herkes içindir*

Zişan Kürüm

Yıl boyu katılmayı dört gözle beklediğim eylem hep 8 Mart olmuştur. Geçen sene karnımda bu sene kucağımda olan arkadaşla yine alımızı, morumuzu aldık, düştük yollara... Deniz Alaz'ın bu ilk 8 Mart'ında kafamda öncesinde yaşanan tatsız tartışmalardan dolayı çokça soru olmadı değil...

Bu sene Ankara'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi, öncesinde 6 Mart'ta Anıtpark'ta ve Feminist Gece Yürüyüşü 8 Mart'ta Sakarya Caddesinde oldu. Anıtpark'ta herhangi bir eyleme katılmak Ankaralıları için yeni bir deneyim. Önceden Kolej'den Sakarya Caddesine kadar olan alan kullanılırdı. Valiliğin yaptığı yeni düzenleme ile kendimizi Anıtpark'ta bulduk. Aynı gün Pedallayan Kadınlar da bisikletlerini alıp gelmiş olmalıydı fakat yine çeşitli gerekçelerle önce alanlar ayrıldı sonra da buluşmamız engellendi. 8 Mart'ta ise Madenci Anıtı'ndan Sakarya Caddesine kadar olan yürüyüş rotası son anda değiştirilerek Sakarya ile sınırlandırıldı. Bunca tatsızlığa rağmen iki eylem de müdahalesiz geçti.

Bu olumsuzlukların yanı sıra geçen sene de kendine yer bulan terf-trans ayrışmasından doğan tartışmalar bu sene tat kaçırarak oranda arttı. Pek çok kırgınlık, küslük, ayrışma doğdu ne yazık ki... Ama umudu elden bırakmayan yanımız kötünün iyi tarafını görmek istiyor elbette... Bu tartışmalardan çıkarılacak pek çok ders, feminizmi fikinsel olarak zenginleştirecek çokça örnek var. Bu tartışmalar temelde gösteriyor ki ikili cinsiyet rejiminden sıyrılamamış bir feminizm anlayışı bugün literatürün gerisine düşmek demektir. Ataerkiye karşı bir duruş kapsayıcı bir feminizmle mümkün gözüküyor.

Ankara'da eyleme katılan kitlenin gençleştiğine ilişkin bir anekdotla bitireyim: Gezi Eylemlerinin Onur Yürüyüşünden devşirdiği o çok ünlü "Nerdesin Aşkımda?", "Burdayım Aşkımda!" sloganını hiç duymayıp "Bu ne demek?" diye yanındaki arkadaşına soran güzel bir çocuk da aramızda, bunca tartışmadan uzak bir biçimde yanımızdaydı.

* 15 Aralık 2021'de kaybettiğimiz bell hooks'u anarak...

Kızılcahamam İlçesi Çeltikçi Beldesi'ndeki Bilinmeyen Kültürel Miras

Alicin Manastırı ve Mahkemeağcin Köyü Mağara Kiliseleri

Vedat Ağca

Ankara'ya 83 km uzaklıktaki Kızılcahamam, kaplıcalarıyla ünlü bir Ankara ilçesi. M.Ö. 12. asırda Friglerin Yabanabat adını verdikleri, Çamlıdere ve Kızılcahamam'ın toprağının kırmızı rengi ve bölgedeki kaplıcalardan dolayı Kızılcahamam ismini almış ilçede çoğumuzun bilmediği tarihsel yapılar yer almaktadır.

İlk çağlara kadar uzanan tarihinde Yabanat, Çorba ve son olarak da Kızılcahamam ismini almıştır. Bilinen ilk yerleşim merkezi Demirciören Köyü olup "Yabanabat" adıyla anılmıştır.

Kızılcahamam ilçesinin kuruluş tarihi ile ilgili olarak elde yeterli bilgi bulunmamaktadır; ancak edinilmiş ilk bilgilerden bir tanesi ilçe merkezinin bugünkü Demirciören Köyü yerleşim yeri olduğu ve kayıtlarda Yabanabat olarak geçiyor olduğu yönündedir. Yörede bulunan Hitit devri kalıntıları göz önünde tutulursa bölgenin yerleşim yeri olarak tarihinin milattan önceki dönemlere dayandığı anlaşılmaktadır. M.Ö. 12. yüzyıllarda Friglerin Yabanabat'ı kuzeyden güneye bölen Kırmir Çayı boylarına yerleştikleri varsayılmaktadır. Daha sonra Yabanabat yerleşim yerinin Roma İmparatorluğu'nun eline geçtiği bugünkü Güvem ile Çeltikçi bucakları dolayındaki Roma kalıntılarında anlaşılmaktadır. İlk çağlara kadar uzanan tarihinde Yabanat, Çorba ve son olarak da Kızılcahamam ismini almıştır. Bilinen ilk yerleşim merkezi Demirciören Köyü olup "Yabanabat" adıyla anılmıştır. 1285 salnamesinde "Yabanabat" olarak anılan ilçe bugünkü Kızılcahamam'dır. Kızılcahamam İlçesinde Türklerin Anadolu'ya yerleşmesinden sonra Türk Oğuz boylarının yöre köylerinde yerleşip yaşadıkları, Oğuz boylarından bazılarının isimleri ile köy kurdukları görülmektedir.

Halen mevcut bulunan Kızık, Kınık ve İğmir köylerinin isimleri buna örnektir. Cumhuriyetin ilanından sonra 1926 yılında Ankara Valisi Suphi Bey tarafından bugünkü yerine nakledilmiş olup, toprağının kırmızı renkli oluşundan ve bölgedeki kaplıcalardan dolayı Kızılcahamam adı verilerek günümüze kadar bu adla anılmaktadır. Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nde 10 gün yaban ovasında gezdiğinden ve burada 100 mamur köy gördüğünden her hafta pazar kurulduğundan da bahsetmektedir.

Çeltikçi Ankara'ya yaklaşık yarım saat uzaklıktadır.

Çeltikçi Kızılcahamam ilçesine bağlı, Ankara'ya yaklaşık yarım saat uzaklıkta bir köydür. Ankara iline 99 km, Kızılcahamam ilçesine 21 km uzaklıktadır.

Kapadokya bölgesinin özelliklerini üzerinde toplar. Zira bölgede tüflerden oluşmuş mağaralar ve peri bacaları oluşumları görülmektedir.

Jeolojik açıdan volkanik bir yapıya sahip olan bölge kayaları Miyosen yaşlıdır (5-15 milyon yıl). Deniz seviyesinden yaklaşık 1000 m. yüksekliktedir.

Çeltikli Beldesi'nde Bulunan Alicin Manastırı

Çeltikçi beldesinin kuzeyinde yer alan Pazar Deresi kenarından patika bir yolla ulaşılan Alicin Manastırı, dereden yaklaşık 150 metre yüksekte yer almaktadır.

Derenin kuzeyinde bulunan bazalttan oluşmuş kayalıkların boşluğunda inşa edilmiştir. M.S. 0-500 yılları arasında yapıldığı söylenmektedir. Kızılcahamam yakınlarında bulunan manastır, ismini Ali Cin Deresi'nden alır.

Manastırın tarihi konusunda net bir bilgi olmamakla birlikte aslında buranın Roma döneminde askeri amaçlarla yapılmış bir yapı olup sonradan manastıra dönüştürülmüş olabileceği düşünülmektedir.

ANKARA

Duvarlar üzerinde insan eliyle açılmış birçok boşluk göze çarpmaktadır. Bu tahribatlar yapının özelliklerinin de bozulmasına neden olmuştur. Duvardaki izlerden yapının üç kademeli olduğu anlaşılmaktadır. Taşlardaki izlerden ve renk farklarından yapının farklı dönemlerde onarım gördüğü düşünülmektedir.

Son zamanlarda Ankara Valiliği, Kızılcahamam Kaymakamlığı, Ankara Büyükşehir Belediyesi bu yöreyi turizm amaçlı ziyarete açmayı planlamaktadır. Doğru bilgilere ulaşmak amacıyla konunun uzmanlarınca gerekli araştırmalar yapılmalı, müze denetiminde arkeolojik kazı yapılmalıdır. Alicin Manastırı'nın özgün konumunu koruyacak şekilde turizm amaçlı ziyaretlere açılması uygun olacaktır. Yapılacak onarımla yapının tüm özgün mekanlarının korunması gerekmektedir.

Alicin Manastırı'nın özgün konumunu koruyacak şekilde turizm amaçlı ziyaretlere açılması uygun olacaktır.

Kayalıklarda oluşan boşluk üzerine yörede bulunan taşlardan kesme taşla horasan harcı ile oluşturulmuş beden duvarları mevcuttur. Duvar yükseklikleri 20,00 mt ile 1,00 mt arasında değişmektedir. Zaman içerisinde tahrip olmuş; birçok kısmı yıkılmıştır. Mekan boşlukları ile ilgili yıkımlar nedeniyle kesin bulgulara ulaşılamamıştır.

Duvar ile boşluk arasında herhangi bir yapı izine rastlanmamıştır. Duvarların kalınlıkları yer yer değişiklik göstermekle birlikte 0,50 mt ile 2,00 mt arasındadır. Duvar üzerinde pencere olduğu düşünülen boşluklar bulunmaktadır. Bu boşlukların üzerindeki izlerden ahşap hatıllı pencerelerin bulunduğu tahmin edilmektedir.

Manastıra ulaşım mevcut durumda mümkün değildir. Ulaşım için arazinin doğal eğimi kullanılarak dere kenarından başlayan yürüyüş yollarının yapılması; manastıra ulaşana kadar birkaç noktada seyir terasları yapılması uygun olacaktır.

Taş duvarların bazı bölümlerinde onarım yapılmalı, düşme tehlikesi olan taşlar sağlamlaştırılmalıdır. Duvarların yıkılan bölümleri tamamlanarak yapıyı özgün haline getirecek çalışmalar yapılmalıdır.

Kızılcahamam İlçesi Mahkemeağcin Köyü'nde Bulunan Şaraphaneler Ve Kilise Mağaralar

Tescilli şaraphaneler Ankara'nın Kızılcahamam ilçesinde, Mahkemeağcin köyünde bulunmaktadır. Mahkemeağcin, Ankara ilinin Kızılcahamam ilçesine bağlı bir mahalledir. Ankara iline 99 km; Kızılcahamam ilçesine 21 km uzaklıktadır.

Yapılar köy camisinin alt kısmında yer almaktadır. Diğer bir tanımla cami sonradan bu oluşumların üzerine yapılmıştır. Konumu itibarıyla köye giriş yoluna göre yukarıda bulunmaktadır. Kismen kaya zemin üzerine oturtulmuştur.

Tescilli yapay mağaralarda oluşturulan, şaraphane olduğu düşünülen mekanlar köy camisinin altında yer almaktadır. Tüflerin içi oyularak oluşturulmuş insan yapımı mağaraların sayısı 3 adettir.

Birinci Şaraphane

Cami bahçesini tutan moloz taş duvarla ağız kapatılmıştır. Girişte ahşap bir adet kapı bulunmaktadır. İnsan eliyle inşa edildiği bilinen yapının tavan kısmı tonoz şeklinde yontulmuştur. Nişin orta hizası ile tonozun birleştiği noktada yontulmuş 60 x 80 boyutunda üst kısmı kemerli çerçevelenmiş haç vardır.

Yaklaşık 1,00 mt yüksekliğindeki duvarın gerisinde 3,00 x 4,30 mt boyutlarında, ana bölümden daha yüksekte bir havuz oluşturulmuştur. Havuz ile ana mekan arasında, duvarın orta alt kısmına rastlayan bölümde bir delik bulunmaktadır. Bu izlerden yapının şaraphane olarak kullanıldığı varsayılmaktadır.

İkinci Şaraphane

Birinci şaraphane ile ikinci şaraphane arasında geçiş bulunmaktadır. Aynı taş duvar her iki şaraphanenin giriş tarafında devam etmektedir. Yapıya, sonradan eklenmiş duvara açılmış tek kanatlı ahşap kapı ile girilmektedir.

Bu yapı 6,90 x 3,80 ebatlarındadır ve insan eliyle tüflerde oyularak yapılmıştır. Havuz bulunmayışı yapının depo olarak kullanıldığını düşündürmektedir. Bu yapının da tabanı zamanla toprakla dolmuştur. Günümüzde saman deposu olarak kullanılmaktadır.

Sağ yan duvarda insan eliyle gerçekleştirilmiş büyük tahribatlar mevcuttur. Sağ yan duvarda üst kısmı kemerli üç adet niş bulunmaktadır. Bu nişler saman yığınlarının arkasındadır.

ANKARA

Üçüncü Şaraphane

Yaklaşık 14,00 x 4,00 mt boyutlarında dikdörtgen formlu tüflerde insan eliyle yapılmıştır.

Zamanla tabanı taşınan toprakla kaplanmıştır. Şu anda boştur, üstündeki çeşmeden sızan sular nedeniyle çok nemlidir. Bu aşırı nemden duvarlarda yosunlaşma oluşmuştur. Dikdörtgen formlu tüflerden oyulmuş mekan iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm dar kenarda ve giriş ağızı yönündedir. Yine aynı duvarın kapıya bakan yüzünden kemerli bir oyma şekil bulunmaktadır.

Giriş ağızı doğallığını korumaktadır. Bu kısım da zaman içerisinde gelen toprakla dolmuştur. Yapının tavanı tonoz şeklindedir.

Duvarın sağ kısmında üç adet kemerli niş bulunur. Bu nişler insan eliyle tahrip edilmiştir. Aynı zamanda doğal çatlaklar ve aşırı nemlenme nedeniyle de bozulma vardır. Duvarın sol kısmında üç adet kemerli niş bulunur. Bu kemerli nişlerden ortada olanı derin bir çatlak nedeniyle tümüyle bozulmuştur. Havuz bölümü 3,50 x 3,50 boyutundadır. Bu bölümün girişe bakan duvarında yaklaşık 40 x 60 ebatlarında oyulmuş niş bulunmaktadır.

Yapay mağaralar özgün durumunu korumak kaydıyla turizm amaçlı kullanılacaktır. Yapılacak onarımla restorasyon projesinde de görüldüğü gibi yapının tüm özgün mekânları muhafaza edilerek mağaraların içlerindeki çeltik otları temizlenecektir. Mağaraların ve çevrenin etrafındaki kayalar uygun yöntemlerle kırılacak ve gelen misafirlerin mağaralara ulaşımına kolaylık sağlanması amacıyla mağara ağızlarına kadar devam eden yürüyüş yolları yapılacaktır.

Yapay mağaralar mümkün olduğu kadar az müdahale edilerek, tarihe ve kültürel mirasa hak ettiği gerçek değer verilerek korunmalıdır.

Yapay mağaraların sıcaklık ve nem düzeylerini saptamaya ilişkin ölçümler ve belgeleme işlemleri restorasyon sırasında yapılmalıdır.

Yapının iç ve dış bağıl nem düzeyi ve sıcaklığı, nem seviyesi, duvarların sıcaklığı termohigraf ve protimetre ile ölçülerek kaydedilmelidir. Belgeleme çalışmaları fotoğraf ve kamera eşliğinde görüntü alınmasıyla ve duvarlardaki bozulma ve yapım tekniklerinin gözlemlenebilen öğelerin hazırlanan formlara kaydedilmesiyle gerçekleştirilecektir.

Bozulmaya neden olan kimyasal ve fiziksel etkenlere gerekli örnekler alındıktan sonra, restorasyon sırasında karar verilecektir.

Bozulmaya neden olan gözle görülür etkenler mağaralardaki hayvan artıkları ve hayvanların açtıkları yuvalar, yosun, liken ve mantar oluşumu, bakteriler, otsu ve odunsu bitkilerdir. Çevre halkının sebep olduğu vandalizm de etkenler arasında yer almaktadır. Yapay mağaralar mümkün olduğu kadar az müdahale edilerek, tarihe ve kültürel mirasa hak ettiği gerçek değer verilerek korunmalıdır.

CANKAYA
SAHNE

NİSAN
OYUN TAKVİMİ

30 MART TED
20.00 BUNDY

31 MART TROYALI
20.00 KADINLAR

2 NİSAN MAVİ OLMAK
15.00 İSTEYEN SİPA
çocuk oyunu

3 NİSAN İBİ ve TOSİ
15.00 "KAYBOLAN DÖRT"
çocuk oyunu

6 NİSAN AŞK
20.30 GREVİ

8 NİSAN BEYAZ
20.30 GECELER

9 NİSAN SOKRATES'İN
20.30 SON GECESİ

10 NİSAN DİKTAT
20.30

11 NİSAN BİR YAZ DÖNÜMÜ
20.30 GECESİ RÜYASI

12 NİSAN TED
20.30 BUNDY

14 NİSAN TROYALI
20.30 KADINLAR
cüneyt gökçer sahnesi

15 NİSAN SOKRATES'İN
20.30 SON GECESİ

16 NİSAN MAVİ OLMAK
15.00 İSTEYEN SİPA
çocuk oyunu

16 NİSAN BEYAZ
20.30 GECELER

18 NİSAN AŞK
20.30 GREVİ

20 NİSAN TED
20.30 BUNDY

21 NİSAN BEYAZ
20.30 GECELER

22 NİSAN BİR ANARŞİSTİN
20.30 KAZA SONUCU
ÖLÜMÜ

23 NİSAN DAVA
20.30

24 NİSAN İBİ ve TOSİ
15.00 "KAYBOLAN DÖRT"
çocuk oyunu

25 NİSAN BİR YAZ DÖNÜMÜ
20.30 GECESİ RÜYASI

27 NİSAN HÜZZAM
20.30 RENGİ
konser

29 NİSAN BEYAZ
20.30 GECELER

30 NİSAN AŞK
20.30 GREVİ

REMZİ OĞUZ ARIK MAH. PARİS CAD. 49B/A (ŞİLİ MEYDANI) ÇANKAYA/ANKARA
biletler cankayasahne.com ve kulissanat.com'da

Takvime git

Çoban Mektebi acaba Süvari Polis Karakolu (mu?)

Savaş Sönmez

XIX. Yüzyıl sonlarına doğru Osmanlı Devleti'nin eğitim projeleri kapsamında "Ziraat Mektebi-Baytar Mektebi-Numune Tarlaları" da alınır. Çiftçilerin dönemin tarım yenilikleriyle tanıştırılması amacıyla, Ankara'da bir okul kurulması kararlaştırılır. Okulun, "kaliteli tohumlarla üretim yapılması, kaliteli tohum dağıtılması, suni çayır yaratılması, sulamanın öğretilmesi, numune tarlaları ve meyvelikler kurulması, üretimin artırılmasının öğretilmesi" gibi amaçları olacaktır. Sof ticaretinin yeniden canlandırılması için tiftik keçisi neslinin ıslahına çalışılacak, damızlık hayvan satışından okula gelir sağlanacak, eğitilmiş çobanlarla salgın hastalıklar önlenebilecektir. Okulun ilk müdürü 1890'da Mülkiye'den mezuniyetini takiben, devletçe "ziraat eğitimi" için gönderildiği Fransa'dan 1895'te Yüksek Ziraat Mühendisi olarak dönen Temoleon Agatopulos'tur. Vali Memduh Paşa zamanında, 6 Mayıs 1895'te temeli atılan **Çoban Mektebi** 20 Kasım 1898'de açılır (Bina halen Keçiören yolundaki Meteoroloji kavşağının bir köşesinin yakınında yer almaktadır). Çevredeki **Numune Tarlası** ile **Numune Ağılı** mektebin tamamlayıcılarıdır.

Yeterli sayıda öğrenci bulunamayışı, öğretici sayısının kısıtlılığı, Ankara çiftçisinin isteksizliği, tiftik piyasasının diğer ülkelere kaptırılmasından ötürü tiftik keçisi yetiştiriciliğinin karlı bir iş olmaktan çıkmış olması, Çubuk Çayı'nın yaz aylarında kuruması, ağılların azlığı ve beklenen başarının sağlanamaması gibi nedenlerle okul 1908'de ilan edilen II. Meşrutiyet'in hemen ardından yeni bir yönerge hazırlanmasıyla 1909'da **Ziraat Ameliyat Mektebi**'ne dönüştürülür. 1914-1918 döneminde savaş koşullarından ötürü öğrenime ara verilir. Taşınan yeni Ziraat Mektebi binası (bugünkü Meteoroloji Genel Müdürlüğü) ise 27 Aralık 1919'da Mustafa Kemal'in Ankara'ya gelişinden itibaren karargâh olarak kullanılır.

27 Aralık 1919 günü Sivas'tan Ankara'ya gelen Mustafa Kemal ve beraberindekiler, Defterdar ve Vali Vekili Yahya Galip'in önerisiyle bugün Meteoroloji Genel Müdürlüğü birimlerinin bulunduğu binaya yerleştirilirler.

Numune Çiftliği ve Çoban Mektebi (Süvari Polis Karakolu)
Kaynak: Erman Tamur, 2003, s.190

Bu bina, 1908 yılında Ali Münif'in valiliği sırasında açılan ve savaştan önce boş olan **Ziraat Mektebi**'dir. İlk gününden itibaren Genelkurmay Başkanlığı kimliğine de bürünen binada, Halide Edip (Adivar)'in yöneteceği Anadolu Ajansı'na da yer verilir. Halide Edip ve eşi Adnan, Ankara'ya geldiklerinin üçüncü gününde konaklamak üzere Çoban Mektebi'ne götürülürler. Adivar, "Türkün Ateşle İmtihani" adlı anılarında bu binayı ve çevresini aynen şöyle anlatır:

Halide Edip ve eşi Adnan, Ankara'ya geldiklerinin üçüncü gününde konaklamak üzere Çoban Mektebi'ne götürülürler.

Okula ilk olarak çevreden 10 öğrenci alınır. Öğrencilerin 6'sı kendilerine vaat edilen 50 kuruş aylığın iki ay ödenmemesi üzerine okulu terk edince öğrenci sayısı 4'e düşer. 1899'da Zir'den (bugünkü Yenikent) 3, Yozgat'tan 3 ve Yabanabad'dan (bugünkü Kızılcahamam) 2 yeni öğrenci alınır. Bu kez de Zir'den alınan 3 öğrenci tarlada çok çalıştırıldıkları bahanesiyle okulu erken terk ederler. Kalan 5 öğrenci ise Halkalı Ziraat Mektebi'ne giderek memur olmak istemektedirler.

(ZİRAAT MEKTEBİ)
Kurtuluş Savaşı başlarında Halide Edib'in eşi Adnan Bey'le bir süre kaldıkları Çoban Mektebi merkez binasının 1920'li yıllar sonunda görünüşü.
Fotokart üzerindeki Ziraat Mektebi ibaresi yanlış.
(E. Tamur koleksiyonu, Foto Celal)

8852 no.lu foto : Çoban Mektebi'nin, H.E.Adivar'ın tariflediği yıllardaki hali

ANKARA

"Ankara'ya geldiğimiz üçüncü akşamı Numune Çiftliğinde bize ayrılan bir odayı işgal ettik. Burası merkez binanın ikinci katında vaktiyle talebeye yatakhane vazifesi görmüştü. Adnan ile işgal ettiğimiz odanın Ankara'ya bakan güzel bir balkonu vardı. Bina akasya ağaçlarının ortasındaydı. Önünden çiftlik arazisini sulayan Çubuk Çayı geçirdi. Çayın öbür tarafında iki büyük tepe vardı... Binanın alt katında çiftlik hocası otururdu. Etrafında da ahırlar vardı."

Vali Memduh Paşa zamanında, 6 Mayıs 1895'te temeli atılan Çoban Mektebi 20 Kasım 1898'de açılır [...] II. Meşrutiyet'in hemen ardından yeni bir yönerge hazırlanmasıyla 1909'da Ziraat Ameliyat Mektebi'ne dönüştürülür.

2000'den buyana Keçiören'e her gidişimde bu bina ilgimi çekmiş, hayal-meyal bir şeyler anımsatmıştır. Son yılların bir ikisinde ise, çevresini dolaşıp fotoğrafladıktan ve bekçisinden bölük-pörçük bilgiler edindikten sonra Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ndeki yüzeysel araştırmalarımdan doyurucu izlere erişemeyince peşini bırakmışımdır.

Ancak "Eski Ankara Yapıları"na ilişkin son çalışmalarım sırasında, 24 Mart 2018 tarihli Hürriyet gazetesinde Murat Yılmaz imzalı "Yıkılmasın Müze Olsun" başlıklı haberde geçen "2011 yılına kadar Emniyet Genel Müdürlüğü Fabrika ve Kademeler Müdürlüğü tarafından kullanılan bina o tarihten sonra atıl halde kaldı." şeklindeki cümleyle yapıyı tekrar kurcalamaya başlıyorum. 2008 basımlı "Cumhuriyet ve Başkent Ankara" kitabının 4.cildinde bina, "1898 yılında Numune Çiftliği ve Çoban Mektebi olarak açılan, bugün Kalaba Polis Karakolu olarak kullanılan bina..." tanıtımıyla yer alıyor.

Sevgili Erman Tamur'un kitabının 191. sayfasındaki fotoğrafın alt yazısı ise "Çoban Mektebi merkez binasının bugünkü görünüşü. Bina Keçiören Kalaba'da Emniyet Genel Müdürlüğü'ne ait tesisler içinde yer almaktadır." şeklinde. Keza Dr. M. Nazmi Özalp da anılarında "Savaş sonrası ise Süvari Polis Okulu olmuş" demiş.

Adivar'ın "etrafında da ahırlar vardı" tanımlaması, Tamur'un kitabının 190. sayfasındaki fotoğrafta görülen binanın bahçesindeki boş alanın iki tarafında uzunlamasına yer alan tek katlı yapıların bu ahırlar olabileceğiyle örtüşüyor.

Belleğim bu fotoğraftaki gibi küçük ve yüksek pencere, yarım kapılı ahırların içinde atların dolaştığını ve de buranın **Süvari Polis Karakolu** olabileceğini çağırıyor.

Bu kez arkalarına annemin el yazısı ile "30 Ekim 1950 Pazar. Süvari Karakolu Güzel ile" notu düşülmüş üç fotoğrafı inceliyorum. Cumhuriyet Bayramı nedeniyle o güne özel kılıç, palaska ve apolet kuşanmış, "süvari" kokartlı ve "komiser muavini" rütbeli babamla "Güzel" adlı atın üzerindeyiz. Bu resimde arkamızda görünen yapı bu ahırların (ya da o zamanki adıyla tavlaların) bir parçası olabilir. Tek olduğum fotoğraf çekilirken sanki karşımda bu tavlalara bakıyorum. Keza ayaktaki fotoğrafımızda da tavla duvarlarının hemen önünde olmalıyız.

Sayın Meltem Çetiner'in belirlediğine göre 20.11.2009 tarihinde tescillenen ve "Geç Osmanlı Dönemi" bir okul yapısı olan bina "Kavacık Subay Evleri Fatih Caddesi No:14, Ada:33600-Parcel:3-Envanter No:3" olarak kayıtlanmış.

Mülkiyeti Emniyet Genel Müdürlüğü'nden Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na aktarılmış. 29.3.2018'de kuşuklu bir yangın atlatan binada 26 Mart-9 Nisan 2019 tarihleri arasında, Başkent Üniversitesi'nden Dr. Müge Bahçeci başkanlığında bir grupta rolöve çalışmaları yapılmış. Acaba yararlanılması mı düşünülüyor? Çetiner'in sayfasına aldığı, üst kata çıkan üç kollu ahşap merdiven fotoğrafı ile binanın dış köşelerindeki şaşırtmalı taş dizileri de yabancı değil gibi.

Babamla Güzel'in sırtında
Süvari Polis Karakolu avlusunda
30 Ekim 1950

Fotoğraf: Savaş Sönmez Arşivi

Binanın benim belleğimde yer eden "Süvari Polis Karakolu" olduğu, bu konuda 16 Nisan 2020'de "Sanattan Yansımalar" portaline yazdığım yazıya; sayın Ali Cengizkan'ın, sayın Özcan Keskin'in, sayın Yavuz İşçen'in, sayın Servet Sarıaslan'ın verdikleri olumlu yanıtlarla daha da bir geçerlik kazanıyor.

Derlediğim ve eşleştirmeye çalıştığım anılarla bilgileri tümleştirdiğimde, kesinleştirememekle birlikte **Çoban Mektebi**'nin 122 yıllık yaşamının bir döneminde **Kalaba Süvari Polis Karakolu** olduğu kanısına varıyorum. Olduysa da olmadıysa da bina acaba, aslına uygun bir onarımdan geçirilip, Ankara'nın gereksindiği müzelerden birine (örneğin **Sof ve Tiftik Keçisi Müzesi**) dönüştürülerek yaşatılabilecek midir? Yoksa, daha önce benzerlerinde de görüldüğü üzere "ilgisiz ve de uyduruk" bir kuruluşa mı tahsis edilecektir?

KAYNAKLAR

- Erman Tamur, Ankara Keçisi ve Ankara Tiftik Dokumacılığı, Ankara Ticaret Odası, 2003, s.188-192
- Ankara Büyükşehir Belediyesi, Cumhuriyet ve Başkent Ankara, 2008, Cilt:4, s.78
- Halide Edip Adivar, Türkün Ateşle İmtihanı II, Cumhuriyet Gazetesi, Eylül 1998, s.13-15
- Savaş Sönmez, Bu Ankara O Ankara Değil, Telgrafhane Yayınları, Kasım 2016, s.124
- Savaş Sönmez, "Çoban Mektebi=Süvari Polis Karakolu(mu)?" , "www.sanattanyansimalar.com" , 16 Nisan 2020
- Dr. M. Nazmi Özalp, Bir Başkent'in Anatomisi, 1950'lerde Ankara, İdealkent, Ocak 2016, s.218
- Ali Çankaya, Yeni Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler (Mülkiye Şeref Kitabı), Mars Matbaası, Ankara, 1968-1969, Cilt: III, s.436
- Meltem Çetiner, www.envanter.gov.tr eski çoban mektebi
- Özcan Keskin, "Osmanlı İmparatorluğunda Ziraat Eğitiminin Yaygınlaşması: Ankara Numune Tarlası ve Çoban Mektebi", Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi (OTAM) Dergisi, 2012/28, s.87-106
- Murat Yılmaz, "Yıkılmasın Müze Olsun", Hürriyet Gazetesi Ankara Eki, 24 Mart 2018
- BELKO, Ankara Posta Kartları ve Belge Fotoğrafları Arşivi, 1994, s.224, Resim 31-16

NOT: Konuyu daha derinlemesine incelemek isteyen Ankarakoliklere, yararlandığım kaynakçayı sunuyorum. Bu konuya katkıda bulunmak isteyenler savassonmez@yahoo.com' a yazabilirler.

Çocuk ve Oyun-1

Bülten Sokak No: 32
06680 Kavaklıdere, Ankara
T: +90 312 426 80 42
www.cinali.com.tr

/ cinalibizim

Howard Chudacoff Birinci Dünya Savaşı ile 20. yüzyılın ikinci yarısı arasındaki periyodu çocuklar için oyunun altın çağı sayar. Bu çağın doğuşuna çocuk işçiliğinin azalmasıyla çocuğun boş zamanının artışı, kırdan kentte de oynayacak bolca yer bulunması, günlük malzemelerin oyuncağa dönüştürülmesinin yanında ticari oyuncakların da yaygınlaşması yardımcı olur. Ancak bu altın çağın ömrü kısa sürer. Ardında da pek çok soru bırakır. İlk akla gelen soruyu soralım.

Ne oldu da oyunun altın çağı son buldu?

Bariz iki neden sunacağız. Birincisi ebeveynlerin ilgi ve beklentisi, ikincisi serbest oyun (yapılandırılmaya açık, kurallarını oyuncuların kendisinin geliştirdiği, varış çizgisini geçmek ya da belli bir süreyi tamamlamak gibi amaçları olmayan oyun anlamında serbest oyun) alanlarının özellikle nüfusun yoğunlaştığı yerlerde gittikçe azalması. Sonuncudan başlayalım.

Günümüzde yeşil alanların azalması herkesin malumu. Özellikle şehirlerde bağlar, bahçeler, bostanlar ya imara açılıp işlevsizleşmiş ya da ticarileşip şahsileşmiştir. Bu durumdan en çok etkilenenler kırdan ve kentte serbestçe oynayacak alanları gittikçe azalan çocuklar. Öyle ki bu problem bir sendrom olarak tanımlanmış da aynı zamanda: Richard Louv çocuklarda doğa eksikliği bozukluğu ya da sendromunun salgın halini aldığı söyleyeli çok olmadı. Ona göre gün geçtikçe çocuklar doğadan, açık havadan yalıtılmakta, bu alanlara ulaşmaları zorlaşmakta ve bu durum çocuklarda çeşitli problemlere yol açmaktadır. Louv'un söylediğinin ötesinde çocuklar oyun alanına çevirebileceği boş alanlardan, yapılaşma ve insan müdahalesinden olabildiği kadar az etkilenmiş alanlardan da mahrum vaziyette. Bu resme bir de çocuklarının oynaması için ebeveynlerin gün geçtikçe daha güvenli, tehlikesiz, göz önünde mekan talepleri eklenince çocuklar, hantallık, hevesizlik ve tekdüzelikten ibaret parklara mahkûm olur.

Böylelikle çocuk serbest, kurallarını kendisinin belirlediği, kendi yaratıcılığına yaslanan, çok boyutlu oyunlardan uzaklaşır. Aslında bu oyundan uzaklaşılması anlamına gelir ve oyun eksikliği bozukluğu diye bir kavramı aklımıza getirir.

Oyun başka hiçbir şeyle yeri doldurulamayacak bir kategoridir.

Halbuki çocuk oyun oynarken başka hiçbir yerde bu yoğunlukta hissedemeyeceği işbirliğiyle karşılaşır, rol oyunları ile empati yeteneğini geliştirir, varsayalım ki ben doktorum demeye başladığı anda dünyayı oyun yoluyla kavramaya başlar, kendi ideal dünyasını oyunla inşa eder. Ancak bu sayılan faydalar dünyamız için geçer akçe değildir. Dolayısıyla özgürce oynanan bir oyuna ayrılan süre zaman kaybı olarak görülür. Bu da bizi altın çağın kaybının ikinci nedenine taşır.

Konuya doğrudan girelim: Diğer neden ebeveynlerin uzun zamandır çocuklarının okul başarısından başka hiçbir şeyi önemsememeleridir. Çocuğun faaliyetleri yararlı-yararsız olarak ikiye ayrılıp, testler, ödevler, sınav başarıları vs. yararlıya oynansa karşısına yerleştirilir. Beklenen ile elde edilen yarar ne olursa olsun oyuna ayrılan zaman kısalmış. Çünkü elde edilen yarar hedeflenene uzakta çocuk daha fazla çalışmaya teşvik edilir, beklentiyi aşan bir yarar varsa bu defa da hedef yükseltileceğinden çocuğa yine çalışma yolu görülür. Her halükârda oyun zamanından çalınır. Her şey sağladığı yarar üzerinden değer görür. Çocukların akademik başarı ve performansı her şeyin önüne konur. Çocuklar için arkadaşları artık birer rakibe dönüşür. Onlarla yarışmak, rekabet etmek, onların önüne geçmek için belirlenmiş parkurdan çıkmamak gerekir. Ödevler, testler çocuğun daha iyi bir hayat, daha iyi meslekler edinmek için yapması gerekenlerdir; ebeveynler bunları çocuklarına kötülük olsun diye hatırlatmazlar şüphesiz. Aksine yaşanan

dünyaya erkenden çocuğu adapte etmeye çalışırlar. Ama bu adaptasyon genelde oyun gibi lüzumsuz görülen bir meseleye ayrılan zamandan kısılarak gerçekleştirilir. Denklemde pandemi de eklenince işler oyun aleyhine iyice koyulaşır.

Oyunu yeniden kazanmalıyız

Üstelik pandemiyle birlikte ebeveynler ev öğretmenine dönüşür, bir de üzerine sokak kısıtlamaları gelince oyun hesabına elimizde bir şey kalmaz. Planlanmış etkinlikler, dersler, sınava hazırlık kursları derken, sonunda yetişkinler çocukların hayatını kendi anlayışı, kuralları ve beklentileriyle öyle bir doldurur ki çocuk nihayetinde kendine, oyuna, mutlu olacağı hiçbir şeye yer olmadığını görür. Çocuğa baktığı her yerde puanlar, ödüller, görevler, zamanla yarışlar, cezalar musallat olur. Böylece çocuk içsel motivasyonunu gün geçtikçe kaybeder, bir şeyi sırf zevk aldığı için yapmak vicdani bir probleme dönüşür, yararlı olmayan hiçbir şeyi yapmaya yanaşmaz. Bu durum çocuğun karar almada, hayatını kontrol etmede, sezgisel bilgisinin gelişmesinde, duygusal gelişiminde ciddi olumsuz etkiler üretir.

Sırf bu etkilerin geriletilmesi için bile olsa oyunu yeniden kazanmalıyız. Çocukların dengeli gelişimi için bunu yapmalıyız. Emin olun çocuğunuzun daha fazla öğretmene, hele ev öğretmenine ihtiyacı yok, oyun arkadaşına ihtiyacı var, kendisinin akademik performanstan fazlası olduğunu kabul eden ebeveynlere ihtiyacı var. Çocukların içsel gelişimi ve mutluluğu için şimdiki istikamet tersine gitmeye çok cesur adımlarla olmasa bile ihtiyacımız var.

Özetle oyuna ihtiyacımız var. Çünkü hepimiz için plandan, programdan, gelecek tasarılarından bir süreliğine de olsa kaçıştır oyun; şimdiki zamandır, anı yaşamaktır, çocuklar için de öyle... Dolayısıyla onları anlamak zor değil. Sorumluluklar, disiplin, yaşama uyum ve başka birçok kaygıyı çocukların o güçsüz omuzlarına yüklemekten tümüyle kaçınmıyorsak bile bu yükü azaltmanın en keyifli yolu oyundur. Tatmini performanstan, değerli olanı faydadan ayıran, oyunu oyun için oynayan, oyundan keyif alan çocuklara ihtiyacımız var; aynı şekilde çocukların da, inanın, bu değerlere sahip bireyler olmaya, bu şekilde gelişmeye ihtiyacı var.

Cin Ali

ŞÖYLEŞİ

Karanlığın Ortasında Umut: Renk

Hazırlayan: Alisa Candan Karsu

Ankara'nın başarılı progresif/psychedelic/post rock grubu Renk, 1 Mart akşamı Parya ve Paranoya'yla birlikte 6:45KK'da sahne alacak. Vokal/gitarda Anıl Kahvecioğlu, elektro gitarda Gökhan Şensönmez, bas gitarda Kemal Türkeri, klavye/geri vokalde Sezin Kahvecioğlu, saksafonda Ekin Özek ve davulda Eren Özgün'den oluşan grupla konser öncesi keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Alisa Candan Karsu: Hoşgeldiniz. Öncelikle bizlere grubun kuruluş aşamasından kısaca bahseder misiniz? Bu bağlamda ilk tekliniz "Sonsuz Karmaşa"nın hikayesini ve sizlerde yarattığı hissiyatı da kısaca özetleyebilir misiniz?

Anıl: Kemal'le tanışmamız internet üzerinden gerçekleşti. Onunla tanışmadan önce de bir müzik grubum mevcuttu; fakat grup yalnızca coverlar üzerinden ilerliyordu. Grubun başçısının şehirdışına yerleşmesi üzerine Kemal'i buldum. O zaman da niyetimiz coverlara devam etmek; King Crimson, Pink Floyd çalmak yönündeydi. Ne var ki Kemal'in gelmesiyle klavyecimizin ve vokalizimizin gruptan ayrılması bir oldu. Gökhan da yalnızca ara ara provalara katılmaya fırsat bulabiliyordu. Bir süre sonra Gökhan, ben, Kemal ve o dönemki davulcumuz bir araya geldik ve neler yapabileceğimizi düşünmeye koyulduk; böylelikle de besteler üzerinde yoğunlaşma kararı aldık. Elimizde hali hazırda bir şeyler vardı, zamanla da beste işinden çok keyif aldığımızı fark ettik. "Son Defa" ve "Özgürlük" de o dönemden; yani 10 sene önce kalma besteler. Şarkılarımızın hepsinde önceki davulcumuz Erolcan'ın da büyük payı var. Genel konsepti hep birlikte oluşturduk.

Gökhan: Anılların aklında her zaman bir albüm fikri mevcuttu; yani "Sonsuz Karmaşa" için de tam anlamıyla tekil bir şarkı diyemeyiz. O zamanlar, lisansımın son senelerinde, bir konsept albüm fikri daha da çok aklımıza yattı. Grup elemanları olarak sıklıkla Kızılay'da buluşup albüm hakkında tartışmalar yürütmeye, besteler yapmaya, provalar almaya başladık.

Albümün net bir hikayesi yok; fakat şarkıların sıralanışında duygusal bir tutarlılık söz konusu. "Sonsuz Karmaşa" da tekli olarak çıkmış olmasaydı albümün bir parçası olacaktı. O dönemlerde albüm öncesi bir adet tekli çıkarmak modaydı, bizler de

"Sonsuz Karmaşa"yı tekli olarak çıkarmakta karar kıldık. Teklimiz 2016'da; albümümüz ise 2020'de çıktı. Şarkı albümün içinde yer alanlardan oldukça farklı; hikayesinde de pek bir benzerlik olduğu söylenemez.

"Sonsuz Karmaşa" bizlere kayıtlar esnasında nelere dikkat etmemiz gerektiği noktasında yol gösterdi. Aynı zamanda nasıl bir tarz istiyor olduğumuzu da daha net bir biçimde görmüş olduk. Bu noktada bizler için çok anlamlı.

"Renk" adı bende çok yönlü ve çok güzel çağrışımlar yaratmakta. Kendi adıma konuşacak olursam bende yarattığı ana çağrışım şu yönde: Her türlü karanlığa inat bütün güzelliğinizle, rengarenk karakterlerinizle ve rengarenk müziğinizle buradasınız. Peki sizin için "Renk" kavramı ne ifade ediyor?

Sezin: Renk müzik grubunun kuruluş aşamasında grubun arkadaş çevresine dahildim. "Renk" ismini duyduğumda aklıma gelen ilk kavram LGBT oldu. 2013 senesiydi ve Bilkent'te sürekli olarak bu konuda tartışmalar dönüyordu.

Grubun adı benim çok hoşuma gitti; çünkü "renk" çok kapsayıcı bir kelime. Her şeyin iyisini kötüsünü, karanlığını aydınlığını, gökkuşağını kapsayan bir isim. Bu anlamda benim için çok değerli, ismimizi seviyorum.

Gökhan: Polonya'ya gittiğimizde kafamda oluşan düşünce "Renk" adının basit ve anlatılabilir, anlaşılabilir olduğuydu. Esasında renk uluslararası bir kavram. Bu yüzden isim olarak çok hoşuma gidiyor.

Eren: Hayatta hissettiğiniz veya ifade etmek istediğiniz her şeyin belirli bir renk karşılığı var. Mutluluğu da mutsuzluğu da, karamsarlığı da arada kalmışlığı da belirli renkler çerçevesinde ifade etmeniz mümkün. Anlatmak istediğiniz her şeyi içinde barındıran bir kavram. Gökhan'ın söylediği üzere aynı zamanda uluslararası.

Bana kalırsa tek sıkıntısı tavsiye edilmesi halinde internet üzerinde zor bulunuyor olması; çünkü "renk" kavramı karşınıza binlerce sonuç çıkarabiliyor. Buna rağmen akılda kalıcı ve güzel bir isim.

KÜLTÜR SANAT

Anıl: İsmimizin pazarlama açısından oldukça kötü olduğunu belirtmek durumundayım. Kendi aramızda ismimizi değiştirmek noktasında pek çok tartışma yürütmüşlüğümüz de var. “Renk” ismindeki “e” harfinin yer yer açık okunuyor olması, Eren’in de belirtmiş olduğu üzere internet üzerinden aratılması halinde anında bulunamaması gibi sıkıntılar mevcut; fakat ben yine de ismimizi çok seviyorum. Yaklaşık 15 senedir müzikle uğraşıyorum ve bu seneler içerisinde psikolojik anlamda, duygusal bağlamda ve müzikal açıdan farklı farklı renkleri tecrübe ettim. Bu da ismi kendi açımdan daha anlamlı kılıyor.

Ekin: İçinde bulunduğum projelerde bir hikaye anlatma ihtiyacı duyuluyor olmasından büyük keyif alıyorum. “Renk”te de böyle bir ihtiyaç var. İsmimizin farklı bir duyuyu; yani müzik dışı bir şeyi de çağrıştırıyor olması çok hoşuma gidiyor. Kelimenin içeriğinde bir şeylerin tasviri mevcut; burada görsellik de söz konusu. Yapılan müziğin ruhunu en güzel biçimde açıklayan kelimelerden bir tanesi. Bana kalırsa başka bir isimle olmazmış.

“Renk” gibi isimler grup ve dinleyici arasında bir iletişim aracı görevi görebiliyor; çünkü ucu açık ve kitle isme kendi anlamını yansıtıyor. Dinleyiciye dayatılan bir anlam yok. Kişi anlamı kendi başına üretiyor.

Biraz da albümünüzün ortaya çıkış sürecinden bahsedelim. “Kıyı” albümünün hazırlık süreci nasıl gelişti? Karşılaştığınız zorlukları; aynı zamanda keyifli anları bizlerle paylaşır mısınız?

Anıl: Aslında grubun başlangıcı albümün de başlangıcı oldu. “Son Defa”, “Mekanik Hayat”, “Özgürlük” gibi pek çok şarkımız o ara çıktı. Albüm sürecine girdiğimiz dönemde sürekli farklı şeyler denedik. Örneğin “Son Defa”nın girişini defalarca değiştirmiş; her konserde de farklı çalmışızdır. O zamanlar klavyecimiz de olmadığından ötürü her şeyi gitar üzerinden deniyorduk. Gitarla neler yapılabileceğini en iyi o dönemde öğrendim.

“Kıyı”ya da bu psychedelic öğeler çok yansdı. Bizler açısından çok avantajlı bir dönem oldu. Pek çok yerli grupta göremediğimiz müzikal öğelerin ortaya çıkışı da sürekli yeni şeyler denemiş olmamızla birebir bağlantılı.

Albümün konsept fikri interaktif gelişti. “Kıyı” kendi aramızda yaptığımız beyin fırtınaları, yürüttüğümüz fikirler sonucu ortaya çıkan bir albüm. Albümü en ince ayrıntısına kadar birlikte yarattık. Tam da bu yüzden şarkıların kayıt aşamasından çok stüdyo sonrası bir arada oturduğumuz ve albüm hakkında her şeyi tartıştığımız anlardan keyif aldım.

Eminim ki bu noktada grubun diğer üyeleri de benim gibi düşünüyorlardır.

Bu arada bizler stüdyo noktasında çok tecrübesizdik, prodüksiyon hakkında da pek fikir sahibi değildik; bu yüzden röportajı okuyan genç müzisyen arkadaşlara bir tavsiyem olacak: Olur da bir gün kayda girecek olursanız iyi hazırlanın, iyi çalışın, ondan sonra girin. Aksi takdirde kayıt süreci insanı müzikten bile soğutabilir. Ayrıca bana kalırsa her müzisyen kendi prodüksiyonunu kendi başına yapmalı. Bunu albümün ortaya çıkış sürecinde daha da net görmüş olduk.

Gökhan: Klavyecimiz gruptan ayrıldıktan sonra epey zorluk çektik. Ankara’da yeni bir klavyeci bulmak neredeyse imkansızdı ve Anıl’ın yazmış olduğu besteler, içeriğinde klavye barındıran bestelerdi. Yeni bir şeyler denemeye oldukça niyetliydik; fakat bunu nasıl yapacağımıza dair bir fikrimiz yoktu. Elimizdeki tek enstrüman gitardı. “Neler yapabiliriz?” diye düşündüğümüz o aşamada ortaya çok deneysel işler çıktı. Bu işlerin tamamının iyi olduğunu söylemek zor; o ara ortaya çıkarmış olduğumuz işlerden kimileri de eminim ki dinleyici kitlesi açısından zaman zaman rahatsız ediciydi.

Sonrasında bu deneysel işlerimizin hepsini harmanlayıp bir konsept haline getirdik. “Kıyı” albümünün bestelenmesi aşaması son derece keyifliydi. Üniversite dönemindeydik, zaman kavramımız yoktu ve Anıl’ında söylemiş olduğu üzere sıklıkla bir araya gelip tartışmalar yürütüyorduk. Üzerimizde bilmemenin verdiği bir cesaret de mevcuttu; bu yüzden de keşfettiğimiz her yenilikten heyecan duyuyorduk. Hepimiz tiyatroya, felsefeye, edebiyata ilgiliydik; sanata yatkınlığımız vardı. Bu yüzden de her tartışmamızda yeni ve farklı fikirler ortaya çıkıyordu. Bu yüzden de albümü hikaye açısından soyut bir noktada bıraktık.

Ardından kayıt işleri başladı. Tam o esnada Erol Can Almanya’ya taşındı, yeni bir davulcu aramak durumunda kaldık. Albüm çalışmalarına başlamak niyetindeydik; çünkü Polonya’ya gittiğimizde ve insanlar bizlere “Sizin albümünüzü almak istiyoruz.” dediğinde bunun önemini farkına varmıştık. O gün albümsüz bir grubun daha öteye gidemeyeceği hissiyatına kapılmıştım.

Albümün yapım aşaması seneler sürdü. Sürekli değişiklikler yaptık. Stüdyoda teknik problemlerle karşılaştık. Aynı zamanda stüdyo konusunda çok

tecrübesizdik. İş uzadıkça uzadı, üzerimizden gitmek bilmeyen bir yüke dönüştü. Tabii bu esnada çalışıyor veya okuyor olduğumuz için zaman açısından sıkıntılar ve uyuşmazlıklar yaşamaya başladık.

Sezin: Zamansal açıdan sıkıntılarımıza, teknik sorunlara rağmen ortaya çok güzel, gurur duyulacak bir iş çıktı.

Türkiye açısından konuşacak olursak oldukça nadir karşılaştığımız bir müzik tarzı icra etmekteyiz. Kendi alanınızda kayda değer bir başarı yakalamış durumdasınız. Güzel işler yaratmak adına büyük emek sarf ediyorsunuz. Peki ülke genelinde aldığınız geri dönüşler ne yönde?

Eren & Gökhan: Farklı farklı şehirlerden dinleyicilerimiz bizleri zaman zaman şehirlerine çağırırmaktalar. Örneğin daha kısa süre önce Artvin’den böyle bir talep aldık. Böyle durumlarda elbette mutlu oluyoruz. Ara sıra insanların aniden, beklenmedik bir anda karşımıza çıkıp “İmzanızı alabilir miyiz?” diye sormaları veya “Ben sizin hayranınızım.” demeleri çok güzel bir his. Kimi zaman herhangi bir masada “Renk” hakkında bir sohbet açılıyor ve insanlar bizlerden çok güzel bahsediyorlar. Az; fakat kesinlikle öz bir kitlemiz var ve bu beni mutlu ediyor.

Sezin: İcra ettiğimiz müzik açısından da kendi açımızdan herhangi bir popülarite kaygısı gütmüyoruz. Normalde kimi konserlere çok daha fazla insan giderken bizim konserlere gelen dinleyici sayısı elbet daha az olabiliyor; fakat bu da dinleyiciyi daha değerli kılıyor ve birebir iletişimi sağlıyor. Konserimize gelen insanlar genellikle sanatımızı görmüş ve beğenmiş insanlar oluyor, bu da bizleri açıkçası çok mutlu kılıyor.

Yeni jenerasyon tarafından biliniyor olmamız da çok büyük bir mutluluk. Üniversitede ders vermekteyim, ders verdiğim öğrencilerden bir tanesinin yanıma gelip “Hocam, siz Renk’te mi çalışıyorsunuz?”

KÜLTÜR SANAT

Ben sabaha dek 'Özgürlük' dinledim." dediği oldu. Beni hem çok şaşırtan hem çok mutlu kılan bir olaydı.

İlerleyen süreç için yeni projeleriniz mevcut mu? Eğer mevcutsa bunlardan kısaca bahsedebilir misiniz?

Anıl: İkinci albüm için konsept konuşmaları yaptığımız esnada albümlerin başrollerinin genellikle hep erkek olduğundan bahsettik. Kitaplarda da bu sıklıkla karşımıza çıkan bir durum. Bunun üzerine kendi aramızda, "O halde bizim albümümüzde başrol kadın mı olsa?" diye bir tartışma başlattık. Henüz ortada bir şey yok; fakat bu noktada Sezin'i biraz daha ön planda tutmak da istiyoruz.

Bunun dışında beni albümden daha da çok heyecanlandıran bir projemiz mevcut. Biz felsefeyle ve müzik dışı sanat dallarıyla da ilgilenen insanlarız. Örneğin önceden ODTÜ'de verdiğimiz konserlerde arkamıza bir perde asar, insanlara konser esnasında kısa filmlerden sahneler izletirdik. Bizim amacımız yalnızca albüm yapmak değil; aynı zamanda resimle, edebiyatla, sinemayla bağlantılı olarak da insanlara güzel şeyler aktarmak. Bu sergi meselesi de aslında tam olarak bu düşüncelerle ortaya çıktı. Ressamımız Onur Kılıç. Sergi tamamen "Kıyı" albümü içerisinde yer alan hikayelerle bağlantılı.

Fikir ilk etapta bana çok olası gelmedi; çünkü maliyetli bir iş söz konusu. Tam da ben vazgeçme aşamasındayken Onur anında tuvaleri, boyaları, malzemeleri çok uygun bir fiyata ayarladı. Bir şekilde kendi aramızda para topladık, ardından Onur işe girişti.

Onur'un çok farklı, soyut bir tarzı olduğundan ötürü ortaya çıkacak resimleri çok merak ediyorduk. Gördüğümüzde hepimiz çok memnun kaldık.

Resimler yeni bitti, şu an proje dosyası yazma aşamasındayız. Hepimiz çok heyecanlıyız; çünkü kendi açımızdan yepyeni bir şeye imza atmış olacağız.

O halde son sözlerinizi alalım.

Teşekkür ederiz. Çok keyifli bir söyleşi oldu.

Biz teşekkür ederiz, iyi ki varsınız!

Solfasol TV'de bu söyleşinin kısaltılmamış halini okuyabilirsiniz

<https://solfasol.tv/karanligin-ortasinda-umut-renk/>

KİTAP TANITIMI

Kuramdan Sahaya P4C

Duygu Gücük*

Nihan Akkocaoğlu Çayır Hacettepe Üniversitesi Sınıf Eğitimi Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi. 2015 yılında tamamladığı doktora tezi "Çocuklar Üzerine Felsefe Eğitimi Üzerine Nitel Bir Araştırma" adında. Drama ve P4C (Çocuklar İçin Felsefe) alanlarında çalışmalar yürüten yazar, hem çeşitli eğitim kurumlarında çocuklarla uygulama yapıyor hem de P4C uygulayıcı eğitimleri veriyor. Özetle, Türkiye'de çocuklar için felsefe eğitimi alanında kuramdan sahaya çalışan ender isimlerden.

Yazarın Pegem Akademi Yayınlarından çıkan "İlkokul İçin Uygulama Örnekleriyle Öğretmenler İçin Çocuklarla Felsefe (P4C) Rehberi" adlı çalışması, alanın tarihsel gelişiminden yola çıkıp ilköğretim ders planlarıyla felsefeyi ilişkilendirerek çocuk kitapları üzerinden tartışma örnekleriyle hem P4C'nin anlaşılması hem de uygulanması açısından oldukça zengin bir içerik sunuyor, alana da materyal örnekleri, kaynakların kullanım biçimi vb. konularda geniş kapsamıyla katkı sağlıyor.

İlkokul İçin Uygulama Örnekleriyle Öğretmenler İçin Çocuklarla Felsefe (P4C) Rehberi dört bölümden oluşuyor. Birinci bölüm Felsefe ve Çocuk. Felsefe ile çocuğun dünyasını yakın kılan özellikler üzerinde durulup çocuğa bakış açısının felsefe yapmaktaki etkisi anlatılarak "çocuk" üzerinde düşünmemizi sağlayacak sorulara örnekler veriliyor; "Çocuk doğuştan filozof mudur?", "Çocuk şekillendirilecek hamur mudur?", "Çocuk bilgisiz midir?", "Çocuk potansiyel yetişkin midir?", "Çocuk saf mıdır?", "Çocuk kırılabilir mi?"

İkinci bölüm "Çocuklar İçin Felsefe" başlığını taşıyor. Çocuklar için felsefenin ne olduğu, nasıl ve ne sebeple ortaya çıktığı, öncülleri, felsefe eğitiminden ayrılan özellikleri, kullanılan yöntemler, teorik olarak eğitim bilimleriyle ilişkisi, amaçları ve tarihsel gelişimi detaylı olarak anlatılıyor.

Felsefe-drama yakınlığının da ele alındığı bölümde, P4C yöntemini somutlaştırmak için tartışma örnekleri veriliyor ve kullanılabilir metin, resim vb. materyallerle derinleşmenin nasıl sağlanacağı ifade ediliyor.

Üçüncü bölüm "İlkokul Öğretim Programıyla İlişkilendirilmiş Çocuklar İçin Felsefe Ders Planları". Türkçe, Matematik, Hayat Bilgisi, Fen Bilimleri, Müzik, Görsel Sanatlar ve Sosyal Bilgiler derslerinin müfredatlarında yer alan kazanımlarla kavramlar ve değerler ilişkilendirilerek yöneltilebilecek felsefi soru örneklerine ve uyarın olarak kullanılabilir kitaplar, metinlere yer veriliyor. Uyarınların kullanımından önce hazırlık aşamasında yapılabilecekler; sorulabilecek sorular, oynanabilecek oyunlar ve etkinlikler ile değerlendirme aşamasında kullanılabilir çizelgeler sunuluyor.

Dördüncü bölüm "Çocuklar İçin Felsefe Dersine Yönelik Ders Planları" adını taşıyor. Bu bölümde Bilgi Felsefesi, Ahlâk Felsefesi, Varlık Felsefesi, Değer Felsefesi ve Mantık alanlarıyla ilişkilendirilmiş çocuk kitaplarına yer veriliyor. "Sürü", "Kralın Yeni Giysileri", "Matthew'in Rüyası", "Uzaylı Arkadaşım", "Hikâyeci Fil" kitaplarının içerdiği kavramların tartışılmasına yönelik sorular, sınıf tartışma örnekleri, hazırlık aşaması etkinlikleri, kullanılacak araç-gereçler, yöntem ve teknikler ile finaldeki değerlendirme çizelgeleri her bir kitap için ayrı ayrı çalışılıyor.

Kitabın kaynakçası da hayli zengin; yerli ve yabancı 162 kaynak. Nihan Akkocaoğlu Çayır, eğitim bilimlerinden felsefe kitaplarına, eğitim tarihinden çocuk kitaplarına, karikatür kitaplarından ilköğretim müfredatına kadar geniş bir yayın yelpazesine atıfta bulunuyor ve P4C için Türkiye genelinde hem kuramı hem de uygulamayı harmanlayan nadir bir çalışma sunuyor.

* Felsefe öğretmeni

Yıkanamayan Utançların Yazarı Ali Balkız ve Ankara

Sencer Başat

Öğretmen, yazar ve araştırmacı Ali Balkız'ın Mart ayında yeni yaşını kutluyoruz. Ali Balkız'ı ilk şiirlerimi ve yazılarımı yayımladığım İnsancıl Dergisi'ndeki öyküleriyle 1990'lı yılların başında tanıdım.

Sivas'ta doğan Ali Balkız, Ankara Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu'nu bitirir. 1970-1980 yılları arasında değişik şehirlerde öğretmenlik yapar ve birçok sürgünlük yaşar. Öğretmenliği esnasında TÖS'ün üyesi olur ve TÖB-DER'in yöneticiliğini yapar. 12 Eylül darbesinde yargılanır ve hapis yatar.

9 öykü kitabı, 3 inceleme/araştırma kitabı ve bir roman yazarı Ali Balkız'ın ilk öyküsü Varlık'ta yayımlanır. Daha sonraki öyküleri ve yazıları; *Varlık*, *Evensel Kültür*, *Adam Öykü*, *Damar*, *Türk Dili*, *Hece Öykü*, *Edebiyat Eleştiri*, *Notus Edebiyat*, *Deliler Teknesi*, *Karşı*, *Kıyı*, *İnsancıl*, *Nefes* ve *Pir Sultan Abdal* gibi dergiler ile *Cumhuriyet*, *Siyah Beyaz*, *Radikal* ve *Evensel* gazetelerinde yer alır.

Ödüllerini; 1987 Akademi Kitabevi Öykü Ödülü (*Güller Kitaplara*), 1988 TAYAD

Öykü Ödülü (*Güller Kitaplara*), 1991 Ömer Seyfettin Öykü Ödülü (*Yaşam Bir An'lar Toplamıdır*), 1995 PEN Yazarlar Derneği Orhan Kemal Öykü Ödülü (*Yaşam Bir An'lar Toplamıdır*), 1998 Çukurova Gazeteciler Cemiyeti Orhan Kemal Öykü Ödülü (Didem Uslu ile) (*Bütün Ülke Yeşil Vadi*), 1998 Haldun Taner Öykü Ödülü (*Komşum*), 2007 Ümit Kaftancıoğlu Öykü Ödülü (*Fırın*) ve 2021 Fakir Baykurt Roman Ödülü (*Büyüme İstedim*) olarak sıralayabiliriz.

1992'den beri Pir Sultan Abdal Kültür ve Sanat Dergisi yayın yönetmenliğini yürütür. Bugünkü adıyla Alevî Bektaşî Federasyonu'nun kurucularındandır. 1997 yılında Edebiyatçılar Derneği'nin Genel Sekreterliğini yapar. Türkiye Yazarlar Sendikası, PEN Yazarlar Derneği, Edebiyatçılar Derneği, 68'liler Vakfı, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği

(Genel Başkanı), İnsan Hakları Derneği ve Âşık Veysel Derneği üyesidir.

İnsancıl Dergisi'nden sonra, Ali Tatar Edebiyat Ödülü Jüri üyeliğinde bir araya geldik. İlk öykü kitabım *Öznesini Yitiren Öyküler*'in arka kapağına şu notu düştü Ali Balkız:

“Bu kitabında biz okuyucuları alıp cezaevine götürüyor. Her satırı yaşatıyor bize. Onunla birlikte ziyaretçileri karşılıyor, penceremize konan kuşlarla yarenlik ediyoruz. Savcı beyle, müdür beyle, başefendiyle, doktorla, duvarlarla, ranzalarla konuşuyoruz. Çokça soru soruyoruz: Neden, niçin?... Sorulara yanıt ararken kaba sloganlar yerine duyumsuyoruz. Her duyumsayışımızda karşımıza erk çıkıyor, sistem çıkıyor... Bu kez yine kendi kendimize içten içe yanıtlar buluyoruz: Aydın olmanın cezası.”

Sencer Başat: Doğaya ve tarihe saygı duyarken insanla bütünleşen, pastoral zenginliği ve yereli ön plana çıkararak; yoksul bir fırıncıdan, geçmişi ile geleceği arasında kalan bir devrimci gazeteciye kadar uzanan öyküler yazıyorsunuz. Çarpık kentleşmenin yarattığı yozlaşmada ve yabancılaşmada yitirilen değerlere iyimserlik ve sevgiyle bakıyorsunuz. Öğretmen ve ödüllü bir yazar olarak günümüz öykücülüğü hakkındaki düşünceniz nedir?

Ali Balkız: Çok çeşitli nedenlerle günümüz öykücülüğünü yakından izleyebildiğimi söyleyemem. Çünkü en başta, pandemiyle birlikte Dünya Edebiyatı'na daldım. Çok okudum. Otuz-kırk yıl önce yazılmış, bizim yazarlarımızın kimi romanlarını bile yeni okudum. Kendi kendime nasıl hayıflandım bir bilsen. Ekranda edebiyat eserlerini okumayı sevmiyorum. Ne matbaa kokusu var, ne de kâğıt hisirtisi. Kızılay'a da inip dergi alamadım. Kimi yakınlarımdan rica ederek, bir-iki dergiye öylece ulaşabildim. Ama öykü deyince; hatta edebiyat, temel iki bakışın olduğunu biliyoruz. Halkın Sözü, Erk'in Sözü...

Bu denli keskin çizgilerle ayrılmamış olsa da, kendi içlerinde, bahar bayırı gibi çiçeklense de; sonuçta evet, kimin sözü, kime söz? Bir edebiyatçı, hatta bir sanatçı, kendine sanatın hangi yolunu seçmiş olursa olsun; o söz öncelikle 'hak bir söz' doğru bir söz olmalıdır. Kime göre? Elbette halka göre. Halkın Sesi. Toplumcu gerçekçi bir ses. Yetmez; bu söz çok güzel söylenmiş olmalıdır. Estetizm, yaratıcılık, özgünlük. Var olanı geliştirmiş, çoğaltmış, ileriye taşımış... Fantastik yaklaşımları küçümsediğim anlamı çıkmasın. Yeter ki içinde insan, insanlık olsun. Okuyucuyu, umutsuzluğa, kaderciliğe, uyuşukluğa, uykuya davet etmesin. Cennet-Cehennem ikilemine hapsetmesin. Günümüz öykücülüğüne de bu gözle bakmak lazım bence.

Lise yıllarında yazmaya başladınız ve üniversite yıllarında dergicilik yaptınız. Uzun süre Pir Sultan Abdal Kültür-Sanat Dergisi'nin Genel Yayın Yönetmeniydiniz. Günümüzdeki yayın politikalarını ve kültür sanat ortamını nasıl değerlendirirsiniz?

Tam da yukarıdaki yanıtla bağlayacak olursak; devlet, erk, yönetim, düzen sahipleri; her şey gibi, sanatı da, kendi düzenlerini korumak, tahkim etmek, sürdürmek için kullanmak isteyeceklerdir. Başaramadıkları yerde, kendi propagandalarının bir aracı olarak, kendi "sanat" ve "sanatçı"larını yaratmak isteyeceklerdir. Bu arada "paranın gücü" ile kimi zayıf karakterli kişileri de satın alabileceklerdir. Gerçek sanat ve sanatçıları ise; ellerindeki tüm olanakları kullanarak cezalandıracaklardır. Ama öbür yandan Halkın Sanatçıları da; onca yaratıcılıklarıyla yeni yollar bulacaklardır. Söz söylemenin bin bir yolu vardır. Hem dünyamız hem ülkemiz, faşizm, oligarşi, cunta, dini sulta dönemlerinde oldukça deneyimli ve yaratıcıdır.

2021 yılı Fakir Baykurt 'Roman Ödülü'nü "Büyüme İstedim" romanınızla aldınız, öyküden romana geçiş yaptınız. Orta Anadolu'daki biri Alevî, öteki Sünnî olan iki köydeki yaşam biçimini, 27 Mayıs 1960 sonrasında, hemen büyüme isteyen meraklı ilkokul öğrencisi Gollik Ali'nin gözünden anlattınız. Gelecekteki yazım projeleriniz nedir?

KÜLTÜR SANAT

Kaynak: Ali Balkız

Bir alışkanlığım var. Elimde kalemle okurum. Hem okur hem yazarım. Yazarın canını çıkartırım. Çoğu kez hayran kalırım. İşte bu süreçte okuduğum romanlar beni o kadar çok etkiledi, heveslendirdi, kıskırttı ki oturup, "Büyüme İstedim"i yazdım. İki ay dolmadan ikinci basımını yaptı.

Roman orada, hem bitiyor, hem bitmiyor. Kahramanımız Gollik Ali bir yolculuğa çıkıyor. Ve roman bittiği yerde yeniden başlıyor. İşte bu yeniye de yazdım. O biraz daha ilerlesin sonra çıkartalım diye düşünüyorum. Öykü'ye gelince; baskıya hazır dosyam.

Gençliğinizde milliyetçi bir bakış açısına sahipken 12 Eylül'de öğretmenlikten koparıldınız. Bazen CHP'yi yeterince solcu bulmayarak yeni sol kökenli hareketlere yöneldiniz. Ergenekon davasında müdahildiniz, CHP'den milletvekili ve belediye başkan adayı oldunuz. Bu çok boyutlu siyasi yaşamda, edebiyat nerede ve nasıl duruyor?

Gençliğimde milliyetçi değildim. Köy Enstitülü öğretmenlerimiz, ellili yıllarda bize; yurt, doğa ve insan sevgisini öğrettiler. Alevî Cemlerinde büyüdüm. Haklı-Haksız, Akıl-Akıldışı, Zalim-Mazlum, Türk-Kürt-Yetmiş İki Millet'i orada öğrendim. Köyümüzün yakınından geçen posta treninden atılan gazeteleri çok sevdim.

Kapı komşumuz kahveci İsmail Enişte, müşterileri okusun diye aldığı gazeteyi (Tercüman) akşam, kendi çocukları da okusun diye eve getiriyordu. Onlar henüz ilkokul öğrencileri olduğu için gazete bana kalıyordu. Pehlivan Tefrikaları, Hacı Bektaş Veli Tefrikaları beni mest ediyordu. O yıllarda, piyesler, kahramanlık şiirleri ve hikâyeleri nedeniyle hepimiz şairdik. Tercüman'a şiirler yolluyordum. Ahmet Kabaklı, Kadircan Kafalı, Murat Sertoğlu gibi yazarları okuyor; onlara özeniyor, Lise'ye gelince yerel gazetelere (Sebat-Gayret-Malatyanın Sesi) onlar gibi yazılar yazıyordum.

Orhan Kemal, Yaşar Kemal, Aziz Nesin'le tanışınca, bir gün, okul bahçesinde, edebiyat öğretmenimizin; 'Ali gel gazetelerimizi değiştirelim' demesiyle, Tercüman gitti Cumhuriyet geldi. Sonrası üniversite, 68 kuşağı, devrim sevdası. Alevî talepleri siyasi taleplerdir. Dolayısıyla Meclis'te siyaset yoluyla çözülecektir, düşüncesinden hareketle, CHP'ye üye oldum, aday oldum.

Sorunuzdaki öbür siyasi girişimler de dâhil, tüm bunlar edebiyatımı olumsuz anlamda çok etkiledi. Ne okuyabildim, ne de yazabildim. Belki o alanı tanıma olanağım oldu. "İğneli fıçı", "mayın tarlası." Siyaset ve sanat... İki bir arada, birlikte yürütülebilecek uğraşlar değil. Biri; koşulsuz 'biat', 'tâbi olma'yı gerektirirken; kişiliğini, yaratıcılığını, farklı düşünmeni istemezken; öbürü sonsuz özgürlük gerektiriyor. Siyaset ile sanat hep çatışma içinde olmuştur, olacaktır. Biri "statüko", öbürü "değişim-dönüşüm" der. Üstelik sürekli.

Batıla karşı çok net bir duruşunuz var. "Ceviz Ağacı" isimli öykünüzde "Ceviz ağacına ilişkin, kimi öyküleri kuşaktan kuşağa anlatır gelirler. Biri kuruyan dalını, ekmek pişirirken yakacak olmuş da, ateş sıçramış evini yakmış... Biri yere düşen meyvesini kırıp yiyecek olmuş da boğazında kalmış, ölmüş... Gelinin biri dalına çamaşır asmış da, çocuğu düşmüş..." diyorsunuz. Bugünkü siyasi ortam hakkındaki düşünceleriniz nedir?

Bugünkü siyasi ortam; işte tam da Fetocular'ın arzu ettiği 'kaos ortamı'. Cumhuriyet; "Gençliğe Hitabe"de tarif edildiği üzere, sanki işgal edilmiş, parçalara bölünmüş, yüzyıllar öncesinde olduğu gibi ganimet paylaşılıyor.

"Gâvur malı, Müslümanlara helal..." Muhalefetin 'can havliyle' bir araya gelmiş olması, her türden saldırılara karşı direniyor olması bir umut.

Ankara, Cumhuriyet öncesinin 'bozkır'ına benzemek üzere. Atatürk Orman Çiftliği, Saraçoğlu Mahallesi?!.. Canım çok acıyor. "Yeniden İnşa" diye bir görevimiz var.

Yine de yakın geleceği bile görememek kötü. Ülkelerin, ulusların tarihlerinde böylesi karanlık dönemler hep olmuştur. Aşılmıştır. Ama durduk yerde değil.

"Yeşil Vadi" öykünüzde, Ankara'da Ayrancı ile Dikmen arasındaki vadinin çeyrek yüzyıl önce park haline getirilme öyküsünü anlatıyorsunuz. Çevrenin kirlenmesinden gecekondulardaki açlığa, lağımlardan derelere akan pislikten geleceği elinden alınan çocuklara kadar "yikanamayan utançlardan" bahsediyorsunuz. Mekânlar bozuluyor ve anılarımız eskiyor. Eskiden bugüne Ankara'da nasıl bir değişim görüyorsunuz?

Ankara'nın beş ana girişi var; Gölbaşı, Mamak, Temelli, Kazan, Çubuk... Hangisinden girerseniz girin. Gökdelenler bulutları, 20 katlı siteler toprağı deliyor. Her yer beton, rant, para, dolar... Ne tarih bıraktılar, ne kültür, ne yaşam alanı, ne 'toplanma alanı'.

Bir anlayış; nasıl olur da, kendi tarihine bu kadar ihanet eder. Bir iki örneğin dışında, nüfus bu kadar artmışken; sinema, tiyatro, konser/sergi salonu var mı? Kimi belediyelerin sınırlı uğraşları dışında, tüm bu alanlarda, Kültür Bakanlığı ne yapıyor?..

Ankara, Cumhuriyet öncesinin 'bozkır'ına benzemek üzere. Atatürk Orman Çiftliği, Saraçoğlu Mahallesi?!.. Canım çok acıyor. "Yeniden İnşa" diye bir görevimiz var.

ANKARA'NIN EN ESKİ KURUKAHVECİSİ

100. YIL

Ahmet Hamdi İNCEGÜL

Gül Kahve®

"Ankara'da Kahve Bizim İşimiz"

KURULUŞ
İstanbul: 1890
Ankara: 1922

Hacıbayram Cad. No:4 Ulus / ANKARA
Tel: 0 (312) 311 41 73 - 310 70 71

HERKES KENDİ İŞİNİ YAPSIN

Ankara Bisiklet Söyleşileri #2

Güldem Funda Ulutürk

Hazırlayan: Lindanihan

Bisikletli ulaşım sorunlarının başında gelen ölümlü bisiklet kazalarına dur demek için yollarımızın kesiştiği Güldem Funda Ulutürk ile Ankara'da bisikletli kadın olmayı, PAB Ankara'nın hikayesini, bisikletli ulaşımında gelinen noktayı konuştuk.

Lindanihan: Sevgili Funda biz neredeyse 10 yıldır tanışıyoruz tanımayanlar için bize kendini tanıtır mısın?

Güldem Funda Ulutürk: 1977 yılında Bitlis'de doğdum. Ardahan'lı kökleri Ahıska'dan gelme ailem anaokul döneminde "çocuklar büyük şehirde okusun" demiş ve Ankara'ya gelmiş. Ancak ebe-hemşire olan annemin görevi nedeniyle şehre uzak olan Kazan-Güvenç Köyü, Yuva ve İvedik Köylerinde yaşadık. Ben bir köy çocuğuyum, çok eğlenceli bir çocukluk geçirdim. Önce insanı sonra doğayı, hayvanları ve dünyayı sevmemde köy hayatının önemli rol oynadığını düşünüyorum. Senle tanıştığımız dönemde kurumsal iletişim uzmanı olarak Tüketici ve Çevre Eğitim Vakfı'nda çalışıyordum. Vakıfta çocuklara yönelik çıkarttığımız Önce Çocuk Dergisi'nin editörlüğünü, AB proje koordinatörlüğü ve tüketim-çevre eğitim ekibi liderliğini yapmaktaydım. Şu an ise İSG Uzmanı olarak çalışıyorum. Aynı zamanda Türkiye Bisiklet Federasyonu Ankara İl Hakemiyim.

Çevre sorunları üzerine eğitimler vermiş biri olarak, Ankara'nın insan ve tüketim oranları az olan çevresinden merkezine gelirken fark ettiğin olumsuz değişim mi seni bisiklete yöneltti?

Elbette köy hayatının getirdiği minimalist bir yaşam şekli vardı. O kültür ile büyüüp ardından şehrin göbeğine gelip hayat felsefeni ve karakterini biçimlendiren konularda eğitimler vermeye başlıyorsun. Ancak tezatlıklar peşini bırakmıyor çünkü tüketimin merkezinde yaşıyor, alışkanlıklarına rağmen iş hayatın ve şehir seni tüketime itiyor da itiyor. Bu farkındalığının dışında bisikletin hayatıma girişi ise kaçmak istediğimde, beni dilediğim yere götürecek bir ulaşım aracına ihtiyacım olduğunu anlamamla oldu. Elbette bu araç doğa dostu olmalıydı ancak yetişkinliğe geçişin verdiği heyecan ile bisikletten önce sesini, görüntüsünü, yüzüme degecek rüzgarı hayal ettiğim motosiklet sevdam vardı.

O zamanki maaşım ile motosiklet almaya param yetmeyince iki tekerdir diyerek gidip bisiklet aldım. Sadece pedal çevirir, biraz uzaklaşırm diyerek aldığım bisikletim ile hikayenin buralara geleceğini ise ben bile hayal edemezdim.

"Hatırlatmakta fayda var; bisiklet bir karne hediyesinden öte, ulaşım aracıdır. Eğer bisiklet yolu yoksa kara yollarının sağ şeridini kullanmak bisikletlilerin de hakkıdır."

Seni tanıtırken 2009 yılında Ankara'da Perşembe Akşamı Bisikletçileri'ni (PAB Ankara) kuran kişi diyoruz ancak seni neyin tetiklediğini hiç konuşmuyoruz. Ne oldu, neyin eksikliğini fark ettin de böyle bir girişimde buldun?

Çocukken erkek kardeşimin bisikleti vardı, benim yoktu ve ortak da değildi o bisiklet. Kardeşim binmediğinde kaçırırdım bisikletini. Kendi bisikletime ise 2006 yılında, 30lu yaşlarımda, yani çok geç sahip oldum. O yıllarda Batıkent'te oturuyorduk ve bir tane bisiklet dükkanı vardı. Bisikletimi alır almaz sürüşler yapmaya başladım. Aklımda ise "Ben hep tek başıma mı bineceğim?" sorusu vardı. Yaş grubumda Bisiklete binen kişi sayısı çok azdı. PAB Ankara'nın temelleri aslında 2006 yılında Batıkent'te atıldı, o yıllarda Çarşamba günleri biniyorduk. Bir, iki derken bir baktım sayımız her geçen gün artıyor ve daha da uzak yerlerden bize katılıp rota öğrenmek, trafikte toplu sürüş yapmak isteyenler oluyor. 2 yıl kadar bu şekilde devam ettik. Rahmetli Can Çavuş başta olmak üzere değerli dostlukların temelleri bu dönemde atıldı.

Bu süreçte trafikte görünür olmamız ve bisikletin ön plana çıkması gerektiğini, benle birlikte eylem niteliğinde bisiklet turları yapmak isteyen gönüllülerin olduğunu fark ettim. "Ne yapmalı?" diye düşünürken İzmir'de PAB'ı kuran Muhlis Dilmaç ile tanıştım. Düzenledikleri farkındalık turlarını biz de hayata geçirerek Batıkent'ten merkeze, çarşambadan perşembeye taşıyarak PAB'ın kurulduğu 2. il olduk. Tüm Türkiye'de, her Perşembe herkes bisiklete binsin ve görünür olalım diyerek başka illerde PAB kurulmasına öncülük ettik. PAB bir ekip işidir. Öncüsü, artçısı, yancısı, organizasyon yapanı, iletişim kişisi derken her hafta temalı sürüşlerin düzenlendiği kalabalık bir ailedir PAB.

Ben de Batıkent'te 2001 yılına kadar bisiklet sürüyordum. Çocukluk ve ergenlikte hissetmemiş olsam da 2011'de Ankara'ya dönüp tekrar bisiklete binmeye başladığımda kadın olmanın ayrıştıracı, bazen öteleyen bir hal aldığını keşfettim. Gruba katılan bir kadının bisiklet ile zorlu bir yokuşu tırmanıp tırmanamayacağı, sürekli dikkat edilip korunması gereken bir bireye dönüştürülmesi gibi... Ankara'da PAB'a öncülük edip, işin bir de aktivistliğine yönelen bir kadın olarak senin bu konuda deneyimlerin neler?

Siyasetin sınır uçlarını hissettiğimiz Ankara'da algısı açık insanlar olarak bizler maalesef bahsettiğin ayrımcılığı fark eden kişileriz. Kadın olmak zor ve benim için de kolay olmadı ama kadın bisikletçi olarak trafikte var olmak kentteki o geçiş döneminde çok zordu. Kafamıza pet su şişesi mi yemedik, burada ne işin var git parkta sür mü denmedi, camdan uzanıp elle taciz etmeye çalışmalar mı olmadı... Hatta yanan sigara izmaritini atan bir otobüs şoförü vakam var.

Sürüş halindeyken kaskın içinden girmişti attığı sigara ve ben elimle söndürmüştüm. Verdiğim örnekler herkesin başına gelebilecek sorunlar elbette, ancak sözlü

AGORA

taciz başta olmak üzere sırf kadın bisikletli olduğumuz için sorunlar yaşadık. Sözlü ve fiziksel şiddeti toplu sürüşler ile daha az yaşadığımızı da gözlemledim. Ancak bireysel sürüşte endişelenmeden edemiyor insan.

Hiç unutmam Bisikletliler Derneği yöneticileri Ankara'da Emniyet yetkilileri ile bisiklet yolları ve trafik düzenlemeleri için bir görüşme yapmaya gelmiş, beni de yanlarında götürmüşlerdi. Ankara'da bisiklete binen, üstelik Batıkent'ten çıkıp bisikleti ile Eymir Gölüne gidip gelen bir kadının bu şehirde olduğunu kanıtlamak için oradaydım. Peki sen Ankara'da bisiklete binilebileceğini kanıtlamak için neler yaptın?

(Gülüşmeler)...Uzaylı veya gerçekliğinin kanıtlanması gereken bir tür olarak insanlara sunulma halini ben de çok yaşadım. Böyle bir kadın olamaz bakışları... Bu bakışları azaltmak için yanımda yedek kıyafet taşıyarak, yeri geldiğinde gündelik kıyafetlerim ile yeri geldiğinde antrenmana uygun bisikletçi formam ile bisiklete binerek insanların algısında yer edinmeye çalıştım. Ankara'da TRT yokuşu efsanedir mesela, o yokuşu çıkabilen biri "İyi bisikletçi" olarak görülür. Hatta Cinnah yokuşu da yine çıkmayı başardıysanız sizi güçlü bisikletçi yapan bir yokuştur. "Yok. Bu kadın burayı çıkamaz" diyenlere "Hayır. Başarabilir, üstelik hiç durmadan da çıkar!" diyerek, o yokuşları nefessiz kalma pahasına çıktığım günleri biliyorum. Üstelik benim lisanslı dağ bisikleti sporcusu olarak yarıştığım bir dönem var. O dönem bu konuya odaklanmış çok az sayıda kadın vardı. Bugün bile hem yarışan hem de gündelik hayatında bisiklete binen kadın sayısı çok az.

Özetle bu toplumda kadın olmak zorken, bisiklet hakkında fikri olmayan kişilere bir de kadın bisikletçi olunabileceğini kanıtlamak cidden zor işti. Son dönemde Ankara'da yerel yönetimlerin girişimleri ile bisikletli ulaşım ve bisiklet sporuna daha olumlu bakıldığını düşünüyorum. Zamanında Ankara'da önümüzü tıkayan engellerin yerinde daha olumlu ancak çok yavaş ilerleyen bir gelişim olduğunu düşünüyorum. Bu iyileşmenin de emek vermeye devam eden bisikletliler sayesinde olduğunu bizzat biliyorum. Örneğin gönüllüsü olduğum Pedallayan Kadınlar söyleşiler yapıyor, 8 Mart'a hazırlanıyor, gönüllü bisiklet sürüş eğitimleri verirken görünür olmaktan geri kalmıyor, şehirde bisikletle alakalı gelişmelerin takibini bırakmıyor. Bu emekler sayesinde şehirde bir şeyler değişiyor.

Hatırlatmakta fayda var; bisiklet bir karne hediyesinden öte, ulaşım aracıdır. Eğer bisiklet yolu yoksa kara yollarının sağ şeridini kullanmak bisikletlilerin de hakkıdır.

Ankara'da bisiklet kültürü adına sizin başardıklarınız neler oldu?

2009 yılında şehrin merkezinde bisiklete dair bir algı yoktu. Önce trafik ekiplerine, dolmuşlara, taksilere bisikletli ulaşımı anlattık. Bisiklet Yolları Yönetmeliğinin hazırlandığı dönemlerde Ankara için uygun öncelikli rotaları çıkardık ve proje olarak bakanlıklar ve yetkililere sunduk. Milletvekillerimize bisiklet ve çevre, iklim ve bisiklet bağlantısı hakkında sunumlar ile trafikte bisikletliye saygı ve kaportamızın da gövdemiz olduğunu anlattık. Birçok kurumla bisikletle ilgili yasal düzenlemelerin güncellenmesi için dilekçeler verip görüşme talepleri ile yetkililere ulaşabilmek için büyük mücadeleler verdik. Metro-Ankaray Genel Müdürlükleri ile görüşüp, yetkililer ile yurt dışındaki örnekleri paylaştık. Sadece vagonlar değil merdivenlerde bisikletlerin rahat taşınması için raylı veya elektrikli taşıma sistemlerinin olması gerektiğini anlattık. Bu kadar zor olmalı mıydı? Hayır.

PAB turlarında toplu sürüş için, Güvenpark'ta bir sürü insan bir araya gelir her seferinde bu bir eylemdir denip polis baskısı ile karşı karşıya kalırdık. Resmen izniniz yok denerek dağıtılmaya çalışılırdık. Düzenli olarak dilekçe hazırlanıp izin alınarak, amacımızı her seferinde bıkmadan anlatıp, tur rotası bildirerek polise kendimizi tanıttık. Her hafta aynı saatte buluşup görünür olarak Valiliğe, Kaymakamlığa Trafik Denetlemeye, EGO Genel Müdürlüğüne, ulaşım ile ilgili çalışan karar vericilere bisikleti anlattık.

Türkiye'de bu kadar bisiklete bindikten sonra aldın başını gittin başka ülkelere, kısaca yurt dışı bisiklet turlarından da bahsedebilir misin?

Çocukluğumdan beri yeni yerler keşfetme, yeni insanlar tanıma, farklı lezzetler tatma dürtüm hep vardı. Üstelik artık bir bisikletim vardı ve ben iyi bir bisiklet sürücüsüydim. Uzun mesafeler kat edebiliyor, bunu yaparken minimalist bütçe ve malzeme ile başarıyordum. Önümde örnekler de vardı çünkü artık turcu bisikletçiler ile tanışmaya başlamıştım. Katıldığım yurt içi festivaller bisikletle eşyalarımı taşıyarak 4-5 gün rahatlıkla uzun mesafeler kat edebildiğimi, bisikletle seyahat etmenin başarılabilir olduğunu öğretti. Ayrıca Türkiye'yi minik minik gezdiğimi fark ettim. Bu deneyimlerden sonra daha az kişiyle yurt dışında tur yapmak istedim. 2011 yılında ilk bisikletli yurtdışı seyahatim olan İran turumu gerçekleştirdim. Özgürlüklerin kısıtlı olduğu bu ülkeyi bir de kadın olarak bisikletle gezebilmek benim için çok değerliydi. Bisiklete bindiğinizde ruh haliniz ve kendinize duyduğunuz güven artıyor ancak dilini bildiğiniz ülkeden çıkıp yabancı olduğunuz, kadın olarak çok ciddi kısıtlamaların olduğu başka bir ülkeye gittiğinizde, büyük bir kırılma yaşıyorsunuz. İran'da sınırdan geçtikten sonra başınızı örtmeli ve standartları belirlenmiş oranda teninizin neredeyse hiçbir yeri görünmeyecek şekilde giyinmek, baş örtüsünün üzerine de kaskınızı takmak zorundasınız. 40 derece gibi bir sıcaklıkta 23 gün yanımda bir İngiliz arkadaş ile planladığı turun bir bölümüne dahil olarak pedal çevirdim. İran'da sapsarı İngiliz bir erkek ile birlikte yolda olmanın zorluğunu da yaşadım. İspanya- Fas turu ise 12 yıldır bisikletle Dünyayı gezen Gürkan Genç'in rotasına eşlik ettiğim, Tabernas Çölü'nü geçip bambaşka deneyimler ile heybelerim doldurduğum unutulmaz turlarımdandır. Sorunlara rağmen yurt içi turlarda çok gördüğüm, "kardaş, kardaş, buyur dinlen..." gibi misafirperver tavırları sınırların ötesinde de görmek çok kıymetli bir deneyimdi. Bu güzel deneyimlerin bağımlılık yaptığını düşünüyorum, bir turu bitirip yenisini planlama isteği de bu dost hane yaklaşımı her gittiğiniz yerde keşfetme arzusundan geliyor. Örneğin Ulubey Kanyonu Turu'nda gruptan kopup bir köye dalıp, bir evin kapısını çaldığınızda biliyorsunuz ki o kapı açılacak, "Ekmek var mı?" diye sorduğunuzda o ekmek size gelecek. Bunu bence bisiklet sağlıyor, insanları nerede olursanız olun yakınlaştırıyor.

Son olarak bisiklet şehrin zorluklarına tahammül edebilmek için insanın hayatında yer almalıdır diyerek özetleyebilir miyiz?

Şehrin boğuculuğuna, kapitalizme, kötülöklere, çirkinliklere tahammül benim için bisiklet. Ankara gri bir şehir diyoruz, yaşayabilmek için güzelliklerini bulmak ve renklerini keşfetmek gerekiyor. Bisikletim bana her zaman hayatın ve şehrin renklerini keşfetme imkanını sundu. Eminim herkese de aynı imkanı sunacaktır.

AGORA

KİTAP TANITIMI

Orta 2'den Türk Çocuklar İçin Coğrafya Dersleri
Ümit Dünyası

Ümit Bayazoğlu

Kelimeleri resmi tarihten kaçırarak Ümit Bayazoğlu'nun onlarla tam olarak ne inşa ettiğini "şimdilik" tespit etmek imkânsız: Deneme, biyografi, gezi, hatıra, kurmaca türlerinin hepsini birden arz-ı endam ediyor bu satırlarda. Türlerin arasındaki sınırları insan hikâyeleriyle kaldıran bir yeni türde diyebiliriz Ümit Dünyası için. Üstelik ilham verici, zihin açıcı ve taklit edilemez bir üslupta. Yazarın tarihe, coğrafyaya ve insan portrelerine dair, "orta 2 terkler" için yazılmış kişisel bir tarih yazımı denemesi.

İçindekiler

Kedi Gardiyanları

1. Kedi Gardiyanlarına İthaf

Bilge Karasu,
Hüseyin Rahmi
Gürpınar, Abdülhak
Şinasi Hisar ve
Piyer Loti'nin
kedileri.

saflar arasına konulan buketlerdeki sümbüllerin, güllerin, şebboyların, nergislerin hoş kokuları etrafa yayılırken, binlerce halkın titrek elleri göklerin meçhul boşluklarına yükselirdi. Pencerelelerinden amber kokuları taşarken, şimdi zehirli küf kokuları geliyor. Acaba ne oldu, ne olduk? Nasıl demir pençeli bir kuvvet, bu mübarek kentin bu mesut günlerini yok etti."

2. Ziya Osman Saba'nın Duası

"Rabbim şuracıkta sen bari gözlerimi yum
Sen bana en son kalan, ben senin en son kulun
Bu akşam artık seni anmayan İstanbul'un
Bomboş bir camiinde uyumak istiyorum."

3. Yahya Kemal ve Ticaret!

Sait Faik'ten ne kadar zahireci, Edip Cansever'den ne kadar halıcı olursa, üstad-ı azamdan da o kadar tüccar olur. Paris'te, geçinmek için ticareti deneyen şair, babası vasıtasıyla Üsküp'ten kumaş, tütün, kenevir, kereste, sülük (evet, sülük), getiriyor, bunları toptancılara satıp, komisyon almaya çalışıyordu.

4. "Şehit" Ressam Hasan

Rıza'nın Bitme yen Çilesi

Edirne Belediyesi'nden çalınan, Fatih'i Edirnekapı'dan atı üzerinde İstanbul'a girerken gösteren meşhur "fetih" tablosu, 1957'ye kadar belediyenin zimmetindeydi. Bu tarihten sonra kayboldu. 1992'ye kadar tam 35 yıl bir kişi çıkıp da "bu tablo nerede?" dememişti.

5. Tosyavizade Dr. Rifat Osman

"Şehrin her tarafının süsleyen irili ufaklı mabetlerin bahçelerindeki ıtırılı çiçeklerin ve camilerde kâseler içinde

6. İki Edirne Cengâveri:

Oral Onur ve Tayyip Yılmaz

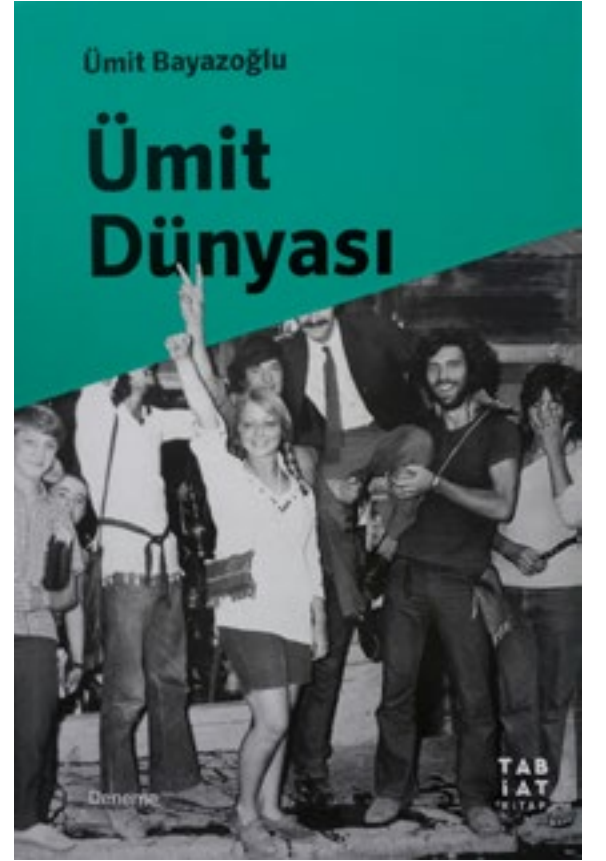
Tayyip Yılmaz, Meriç boyunda Yunanistan sınırında, terk edilmiş bir caminin, "bari elde bir belgesi kalsın" umuduyla gidip resmini yapıyor. Beş dakika geçmeden jandarma, polis başında; "yürü karakola!" Neden? "Sınırın haritasını çıkarıyorsun, sen casussun." Al başına belayı.

Günün birinde Kenan Evren Paşa Edirne'ye geliyor. Karaağaç tren istasyonuna giden yüz yetmiş yıllık parke taşlı yolda arabası sarsılınca, "buraya asfalt dökün!" buyruğunu veriyor. Oral Onur, "olmaz paşam, tarihi yoldur" diyor. Karaağaç yolu kıyımdan kurtuluyor.

7. İlhan Koman'ın kaleminden dedesi, müzmin muhalif Mehmed Şeref Aykut

8. Savaşa Savaşa Öldüler: Sabiha – Zekeriya Sertel

9. "İhtiyat Zabiti Ahmet Haşim Efendi'nin Çanakkale Savaşı Hatıraları ve Bursa seyahati

Ümit Dünyası

Yazan Ümit Bayazoğlu

Yayına hazırlayan Cahit Duman

Editör Yavuz Türk

Son okuma İrem Kargılı

Tasarım Turgay Tuğsuz

1. Baskı 14 Şubat 2022

info@tabiatkitap.com

10. Sakallı Celal

Değişim yıllarının örnek kişisiydi Sakallı Celal. "Türk aydınları dümeni bozulmuş, karaya oturmak üzere doğuya doğru giden bir gemide, arkaya koşup batıya gidiyoruz vehmine kapılan yolculara benzer" kelamının müellifi.

Sakallı Celal

11. Dr. Mazhar Osman

Atatürk'ün fedailerinden, Sinop milletvekili Recep Zühtü, kıskançlık yüzünden "metresini" garsoniyerinde tabancasıyla "dan" diye vurmuştu. Katili kurtarmak için "suç işlendiği sıra akli başında değildi" raporu şarttı. Mazhar Osman'a gittiler. Sonra neler oldu neler.

12. Kuzgun Acar İşte O Gün

Yüreğinden Vuruldu

Habeş güzeli Ayşe Zehra Hanım "hayırsızın birinden" hamile kaldı, "kapkara ve şişşirin bir oğlancık" doğurdu. Ona "Kuzgun" dediler.

13. Mr. Haluk Fikret

1950'lerde Amerika'ya giden Türk gazeteciler, Tevfik Fikret'in papaz olan oğlu Haluk ile görüşmek istediler. Haluk bu isteği nezaketle fakat şiddetle geri çevirdi. Türkiye ile bir ilişkisi bulunmadığını da ekledi. Gazetecilerin

AGORA

ısrarı üzerine, "Bana Türkçe konuşmayı teklif etmemeniz şartıyla görüşebiliriz" cevabını verdi, sonrası Ümit Dünyası'nda.

14. Dosdoğru Fikret Ürgüp

"Öleceksem
Başka türlü görmekten
Başka türlü duymaktan
Başka türlü düşünmekten
Başka türlü yaşamaktan
Öleceğim"

15. Ece Ayhan: Kendimi Yıkıyorum, Gençlere Yol Olsun Diye

Ece ile konuşmak zordur, yorucudur. Bir kulağı duymaz, yüzündeki kısmi felçten ötürü çarpılan ağızından çıkanları anlamak da kolay değildir. Onun da ötesinde, konuşmaları anıların, isimlerin, imgelerin, simgelerin, tarihlerin, şifrelerin, yer ve kentlerin uçtuğu bir bombardıman gibidir ve ondan ancak lafını keserek söz alabilirsiniz. Buna kızmaz, fakat dinlemez de; kaldığı yerden sözüne devam eder. Alışık olmayanlar yadırgayacaktır, ama bu konuşma da öyle işte; onu aşağıdan yukarı, sağdan sola da okuyabilirsiniz.

16. Karşınızda Sait Çelebi

Çelebi mikrofona başında, en uzak diyardakilerin dahi maçı bütün zevk ve heyecanıyla takip edebilmelerinin teminatı demektir. Karşılaşmanın bütün safhalarını saniyesi saniyesine nakleder, bütün sahneleri sinema şeridi halinde gözlerde canlandırır.

17. Karıncaezmez Şevki

Yıllar boyu İstanbul'un en kibar şoförü seçilmesi boşuna değildi. En büyük özelliği, kırk yıl boyunca hep çiçekle dolaşmasıydı. Ceketinin mendil cebine yerleştirdiği su dolu küçük bir şişe içinde daima çiçekler olurdu. Karısından boşanırken de yakasında çiçek vardı, stepneyi değiştirirken de. 15 yıl İETT'de direksiyon sallamıştı. Otobüsün şoför mahallini çiçek bahçesine çevirdiği için ve yakasından eksik etmediği çiçekleri yüzünden işten atılmıştı. "Amirin" biri takmış, "mesai sırasında çiçek takmayacaksın" diye! Kılık kıyafet nizamnamesine uygun değilmiş, hiç çiçeksiz Karıncaezmez olur mu?

18. Bir Baba Hindi, Heey de Yallah!

Ankara Kız Lisesi'nde misafir edilmiştik. Bayram diye, o gün bize yanında zerdeyle hindi dolması ikram ettiler. Masanın üzerinde nar gibi kızarmış hindiyi görünce ağızımın suyu aktı, kendimi tutamadım; 'Ooo, bir Baba Hindi!' diye bağırardım. Benden sonra arkadaşlar, 'Heey Allah' diyerek arkasını getirdiler.

Bir baba hindi/ Hey de yallah!/ Olsa da şimdi/ Hey de yallah!/ Pilav da zerde/ Hey de yallah/ Kaşık da nerde?/ Hey de yallah/ Gideriz billa/ Hey de yallah/ Şampiyonluğa billa/ Hey de yallah/ Filana da bindi/ Yallah yallah/ Hey Allah!

19. Babalandık Yine

Allah baba, ata baba, devlet baba, ballı baba, can baba, cinci baba, telli baba, paşa baba, bekçi baba, bey baba, cici baba, kuzum baba, ilahi baba.

20. Gol Kralı Metin Oktay'ın Gönül Defteri

Yıl 1954, aylardan haziran. Beyoğlu Hasnun Galip Sokağı'ndaki Galatasaray Kulübü'nün önüne siyah bir Buick yanaşiyor. Arabadan koyu renk kruvaze ceketli, ütüsüz bej pantolonlu genç bir adam iniyor.

21. Hippi Kraliçesi Perihan

Perihan'ı unutulmasın diye çok anlattım ama bu defa onu yakın akrabası Fergun Yücel anlatıyor: "Halam Perihan ve Aile Mahremiyeti"

Hippi Perihan

22. Yuki'nin Babası Orhan Boran

Birçok kimse de Orhan Boran'ı "Yuki" adıyla özdeş hatırlar. Yuki, onun BBC'de çalışırken (1957-1960) keşfettiği "efektif bir kahraman". Hızlı devir ses kayıtları malum insanı güldürür ama konuşulan anlaşılmaz. Orhan Boran, Kâmi Acım adında bir ses teknisyeninin yardımıyla, konuşulanları anlaşılır hale getirerek bu karakterini yaratmıştı.

23. Emekli Külhanbeyi: Cemil Meriç

Bir gün bir kitap gelmiş Cemil Meriç'e. Gönderen: Selâhattin Batu. "Cemil Meriç'e" diye imzalamış. Bir arkadaşı varmış, halde kabzimal. Onun adı da Selâhattin Batu'ymuş. "Herhalde" demiş "Selâhattin kabzımallığı bıraktı, kitap yazmaya başladı." Meğer bu başkasıymış. Yani ne Cemil Meriç o, ne de Selâhattin Batu oymuş.

24. Külhanbeyi Sami

Bu ocağın adı hakiki külhandır; Yersize, yurtsuza mekândır. Ana baba kucağına sığmayan Yavrucaklar bu ocakta mihmandır.

25. Eyüplü Halit ve Sülün Osman

Mussolini'yi dolandıran Eyüplü Halit ile Galata Köprüsü'nü satan Sülün Osman'ın dudak uçuklatan hikâyesi.

26. Faytoncu Cavit: İstanbul Adalarında Siirtli Atlar

Büyükada'da Tahsin diye bir at var, Şaban'ın atı, çok akıllı, sanki arkadaş gibi. Gece saat yarım-bir arası meyhaneye gelir; Şaban alıştırmış.

Gelip meyhaneden sahibini alıyor, o kadar akıllı. Tahsin müzik de dinliyor, herhalde meyhanede alıştı. Yalnız iki kötü huyu var: Yol seçer, kimi bayırlara da öldür Allah girmez. İkincisi abi, karpuz karşı aşırı zaafı var. "Gel Tahsin, karpuz vericem" de, anında Şaban'ı satar, alır başını arkandan gelir.

27. Ahşap Profesörü Asaf Usta

28. Troçki İstanbul'da

Troçki, sürgünde bulunduğu Almatı'dan 12 Şubat 1929'da İstanbul'a geldiğinde önce Rus Konsolosluk'unda, oradan kovulunca da Tokatlıyan Oteli'nde, bir süre de Bomonti'de takılmış, nihayet güvenliği açısından en emin yer olan Büyükkada'ya postu sermişti.

29. Demetri'nin Düğününde Rezalet, Çelebi Yorgaki 'nin Beş Saltanat Eskiten Macerası

30. Neyzen Tefrik'in Plakları

"Sazımı hiçbir zaman paraya tabi kılmadım. Böyle bir vaziyeti beni yaşatan en büyük hayat arkadaşım, sadık ve vefalı ney'ime hakaret telakki ederim. Doldurduğum yüze yakın plaktan aldığım yüzüne dahi bakmadım."

31. Batman Petrolleri Orkestrası

Batman Orkestrası'nın fırtınalar kopardığı yıllarda dağlarda eşkiyalar dolaşır. Koçero bunların en meşhuru. Tabur tabur jandarma peşindeydi. Bundan başka bölgenin ciddi bir asayiş sorunu yoktu. Gerçi dağlar, uzak mezarlar güvensizdi ama kentlerde uyku mahmuru bir huzur hüküm sürüyordu. Geceleri sokaklarda insanlar elleri cebinde, ıslık çalarak sabaha kadar dolaşabiliyordu. Batman Orkestrası'nın çaldığı tatlı nağmeler, TPAO sosyal tesislerinden dalga dalga kente yayılıyor, uykusuz gençleri toprak damlardan yıldızlar âlemine götürüyordu.

32. Dario Moreno ve Orhan Veli

"Otel kâtibisi, 'Oda arkadaşın her gece çok geç ve çok sarhoş gelir, ona göre! Şair miymiş neymiş, garip,' dedi. Bayağı merak etmiştim. Ama karşılaşmak ne mümkün, ya ben geç geliyorum ya o. Sabah olunca da birimizden biri erken kalkıp gidiyordu. Sonunda bir sabah gözlerimi açtım, o da açtı. Yattığımız yerden göz göze gelip bakiştik. İkimiz de akşamdan kalma. Gözler pörtlemiş, kan çanağı. Yatakta doğrulup kendimi tanıttım: Bendeniz Gar Gazinosu şantörlerinden falanca. O da kendini takdim etti; Tercüme Kaleminden Orhan Veli.

33. Asit Orhan

34. Düşmekten Korkmayacağımız Yere Geldik

Sokak müzisyenleri: Ampul İbo ve Mehmet Kalyoncu

SOLFASOL TV'DE Düzenli Programlar

GENEL İZLEYİCİ

Her Pazartesi 19:00

Onur Mat ve Mehmet Onur Yılmaz'ın moderatörlüğünde dijital, açık verilerle haftalık gündem değerlendiriliyor.

HEPİMİZ POTANSİYELİ İÇİN...

Her Salı 20:22

Mehmet C. Peker ve konukları "Ankaralıların ihtiyaçları, hakları ve sorumlulukları" ile ilgili söyleşiler yapıyor.

ELİFCE SÖYLEŞİLER

Her Çarşamba 21:00

Elif Gamze Bozo fark yaratan konuklarıyla sanatla dolu bir programla her Çarşamba karşınızda.

GALADER ANLATIYOR

İki haftada bir Perşembe 18:00

LGBTİ+ bireylerin ailelerinin dayanışma grubu Ankara Gökkuşuğu Aileleri Derneği iki haftada bir söyleşiler yapıyor.

SOKAK KÜLTÜRÜ

İki haftada bir Pazar 14:00

Oya Özgün Özder Ankara'nın sokak kültürünün parçası olan sanatçı, edebiyatçı, zanaatkar, aktivistlerle söyleşiler yapıyor.

MERHABA! SPEKTRUM

Her Pazar 17:00

Yeni programımız Merhaba! Spektrum ile Sohbetler'de otistikler otizmi konuşuyor.

AKIN AKIN ANKARA

Her Pazar 21:00

Akin Atauz'la Ankara'yı, kentimizin meselelerini, katılımı, demokrasiyi, haklarımızı konuşuyoruz...

ANKARALAMA

Mücahit Erdem'in hazırlayıp sunduğu yeni bir Ankara kültürü, Ankara akıllı, Ankara algısı programı.

Sevgili Çocuklar,
yazılarınızın ve çizimlerinizin
Solfasol Çocuk Gazetesinde
basılmasını ister
misiniz?

Solfasol Çocuk'un Nisan 2021'de yayınlanacak olan 6. sayısı Bahar 2022 için yazılarınızı ve çizimlerinizi icerik@gazetesolfasol.com adresine konu kısmına "Çocuk Gazetesi" yazarak gönderebilirsiniz.

GAZETE SOLFASOL'E KATILIN!

Gazete Solfasol'de içeriği, iş bölümünü ve yeni fikirleri **her çarşamba akşamı** yaptığımız toplantılarda ve ana haberleşme kanalımız olan e-posta grubumuzda ele alıyoruz.

Aramıza katılmak isterseniz **bilgi@gazetesolfasol.com** adresine bir e-posta göndermeniz yeterli.

SOLFASOL'DE YER ALIN!

Gazete Solfasol ayrımcılık, nefret ve şiddet içermediği sürece her türlü katkıya açıktır.

Yayımlanmasını istediğiniz yazılı ve görsel katkılarınızı her ayın 25'ine kadar **icerik@gazetesolfasol.com** adresine gönderebilirsiniz.

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Mart 2022

110. Sayı

Ayda bir yayımlanır

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Onur Yılmaz

Editorler Alanur Çavlin, Zişan Kürüm

Keçi Solfasol Çizimi Aydan Çelik

Grafik Tasarım Evren Erlevent Kence

Gazete Sekreteri Nihan Çolak

nihan.colak@gazetesolfasol.com

Bu Sayıyı Yayına Hazırlayanlar

Akın Atauz, Alanur Çavlin,
Alisa Candan Karsu, Alper Fidaner,
Aydan Çelik, Ayhan Çelik, Ayşegül Çelik,
Ceren İskit, Duygu Gücük, Duygu Toprak,
Enver Arcak, Hadi Sinan İskit,
Kaan Can Bircan, Lindanihan,
Mahir Kalaylıoğlu, Mehmet C. Peker,
Mehmet Onur Yılmaz, Onur Mat,
Oya Özgün Özder, Savaş Sönmez,
Selma Dölek, Sencer Başat,
Ümit Bayazoğlu, Vedat Ağca, Veli Saçılık,
Zişan Kürüm

Yayın İdare Merkezi

Büklüm Sokak No: 44/4

06680 Kavaklıdere / Ankara

Tel-Faks 0 (312) 437 76 41

İrtibat Tel 0 (533) 426 89 20, 0 (536) 956 64 26

Bilgi-Katılım bilgi@gazetesolfasol.com

Yazı-Haber icerik@gazetesolfasol.com

Abonelik abone@gazetesolfasol.com

Basım Yeri

Şen Matbaa

Özveren Sokak 25/B Demirtepe / Ankara

Tel 0 (312) 229 64 54 **Fax** 0 (312) 229 64 54

E-Mail senmatbaa@gmail.com

www.senmatbaa.com

Basım Tarihi 24.03.2022

ISSN 1301-8655

Yerel Süreli Yayın

3.000 adet basılmıştır.

GAZETE SOLFASOL'Ü DESTEKLEYİN!

Altı abonelik çeşidinden size uygun olanı seçerek aboneliğinizi başlatabilirsiniz veya yenileyebilirsiniz.

Dijital Abonelik

200TL

Solfasol'ünüz her ay elektronik posta kutunuzda

iyzi.link/AFY2iA

Normal Abonelik

250TL

Solfasol'ünüz her ay adresinize posta yoluyla ulaştırılır

iyzi.link/AFY2Ww

Destekçi

500TL

Destekçi olun ve Ankara gezilerimizde misafirimiz olun

iyzi.link/AFY2eQ

Yurtdışı Abonelik

750TL

Uzaktayım demeyin, Solfasol dünyanın her yerine ulaşıyor!

iyzi.link/AFY2gw

Çifte Destekçi

1000TL

Solfasol'e verdiğiniz çifte destekle bizi çok mutlu edin!

iyzi.link/AFx3Bw

Yaşasın Solfasol!

2000TL

Cömert desteğinizle mutluluktan gözlerimizi yaşartın!

iyzi.link/AFx3Gw

KREDİ KARTI

Online ödeme platformu iyzico üzerinden abone olabilirsiniz. Yukarıdaki QR kodları kullanabilir veya abonelik sayfamızda linklerini bulabilirsiniz.

solfasol.tv/abonelik

PATREON

Patreon Solfasol'a aylık düzenli destek verebileceğiniz online bir kitlesel fonlama platformudur. Belirleyeceğimiz miktar, kredi kartınızdan her ay otomatik olarak çekilerek Solfasol'a aktarılır.

patreon.com/solfasol

BANKA HAVALESİ/EFT

Abone olmak için aşağıdaki hesap numarasına ödeme yaptıktan sonra adınızı, açık adresinizi, e-posta adresinizi ve telefon numaranızı **abone@gazetesolfasol.com** adresine veya **0 536 9566426** nolu telefona SMS ile gönderin veya websitemizdeki abonelik formunu doldurun.

Abonelik Ödemesi için Banka Hesap Bilgileri

TÜRKİYE İŞ BANKASI - KÜÇÜKESAT ŞUBESİ
IBAN TR83 0006 4000 0014 2080 7867 87
Hesap Sahibi: Mehmet Onur Yılmaz SOLFASOL

SOLFASOL'DE ŞEFFAFLIK

DÖNEM ŞUBAT 01.02.2022 - 28.02.2022

Solfasol, Ankaralılarla buluştuğu ilk günden beri ana gelir kaynağı abonelerinin desteği olan, kâr amacı gütmeyen bir gazete. Mali şeffaflık ve hesap verebilirliği önemsiyor, bütün sivil oluşumlar ve basın-yayın kuruluşlarının bu ilkeleri benimsemesi için öncü olmayı umuyoruz.

GENEL BİLGİLER (28.02.2022 itibarıyla)

Toplam abone sayısı: 1.146

Toplam kurumsal abone sayısı: 45

DÖNEMSEL BİLGİLER

Abonelik yenileme sayısı: 25

Yeni abone sayısı: 2

Kurumsal abonelik yenileme sayısı: 0

Yeni kurumsal abone sayısı: 0

GELİRLER

Yeni abone, abonelik yenileme, patreon: 10.353 TL

T-shirt, gazete satışı, gezi vb.: 20 TL

İlan, Reklam: 0 TL

GELİRLER TOPLAMI: 10.373 TL

GİDERLER

Matbaa Gideri: 0 TL

Postalama Gideri: 65 TL

Kira ve Ofis Giderler: 3.800 TL

İdari ve Editoryal Giderler: 10.468 TL

Resmi Giderler: 700 TL

GİDERLER TOPLAMI: 15.033 TL

BORÇLAR (28.02.2022 itibarıyla)

Matbaaya Borç: 10.400 TL

Kişilere Borçlar: 94.547 TL

Diğer Borçlar (vergi, muhasebe, kira vb.): 14.501 TL

BORÇLAR TOPLAMI: 119.449 TL

TAKİPTE
KALIN!

Web
solfasol.tv

YouTube
Solfasol TV

Instagram
solfasol_gazetesi

Twitter / Facebook / Google
Gazetesolfasol

Facebook

Google

Umudun Temel Dayanağı Olan Sağlıklı Yaşamın Peşinde...

Alanur Çavlin

Mart biterken kar yağmaya devam ediyor, hava hala çok soğuk. Sadece kovid değil sağlığımızı tehdit eden birçok etken kapıda. Ankara'da yaşayanları "hasta eden" kış koşullarından çok ekonomik kriz, artan adaletsiz bölüşüm, yoksulluk gibi yapısal problemler ve problemlerle birlikte büyüyen çevre sorunları. Bu ay Solfasol gündemi sağlığımızdı. 12 Mart 2022 Cumartesi günü Haydi Ankara Forumlarının üçüncüsü Ankara Kent Konseyi Halk Sağlığı Çalışma Grubu ile iş birliği içinde "Ankara'da Bizi Ne Hasta Ediyor?" başlığı ile yapıldı.

Forumun tartışma zemini iki temel soru çerçevesinde ilerledi: 1) Bizi ne hasta ediyor? ve 2) Sağlığımız için ne yapmalı? Kim yapmalı? Bu soruları forum öncesinde yapılan sokak röportajlarında da farklı semtlerden Ankaralılara yönelttik.

Sağlığın en geniş tanımı ile bir iyilik hali olarak ele alındığı forumda koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmetlerine erişim, sağlıklı içme suyu ve besine erişim, çevre kirliliği, iş güvenliği, hava kirliliği, kadın ve çocuklara yönelik şiddet, mülteciler, mevsimlik tarım işçileri ve engelli bireyler gibi dezavantajlı gruplara yönelik sağlık hizmetlerinin yetersizliği, gençlere, kadınlara ve LGBTİ+'lara yönelik ayrımcılık öne çıkan konular arasındaydı. Ankara'da daha sağlıklı bir yaşam sürmek için yerel yönetimin sorumluluklarının altının çizildiği ikinci bölümde yöneticilerin "kentimizdeki insanları nasıl sağlıklı yaşatırız" sorusuna yanıt araması ve Ankaralıların bu yönde her türlü toplumsal baskı ve talebi artırması gündeme geldi. Sokak röportajlarına ve forum tartışmalarının tamamına Solfasol TV youtube adresinden ulaşabilirsiniz.

Haydi Ankara Forumlarının dördüncüsü Çocukların Ankarası teması ile 24 Nisan 2022 tarihinde ODTÜ Mezunları Derneğinde yapılacak. Derneğin hazırlıklarını sürdürdüğü çocuk şenliğinin bir parçası olacak forumda çocukların Ankara'da yaşamaya dair düşüncelerini ortaya çıkartmayı istiyoruz.

KÜLTANKARA
Ankara'nın Haftalık
Kültür Sanat Bülteni

Bu ayın özetini güzel bir haberle bitirelim: Solfasol TV yeni programı, haftalık sanat ajandası Kültankara yayına girdi. Kapsamlı içeriği, sürpriz konukları ve armağanları ile Solfasol TV youtube kanalında.

#HAYDI ANKARA Foruma!

4. FORUM KONUSU:
ÇOCUKLARIN ANKARASI

24 Nisan Cumartesi

ODTÜ Mezunları Derneği
Vişnelik Tesisi

1. FORUM KONUSU:
ULAŞIM HAKKIMIZ

<https://youtu.be/tdkvUCDtdYY>

2. FORUM KONUSU:
BARINMA HAKKIMIZ

<https://youtu.be/qRm6loJfQzw>

3. FORUM KONUSU:
ANKARA'DA BİZİ NE HASTA EDİYOR?

<https://youtu.be/b2PikEflhGO>